

ΜΕΤΩΠΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1990

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΤΕΥΧΟΣ 3

ΔΡΧ. 250

Πιάστηκαν Λιβανέζοι έμποροι με 110 κιλά!

3
φι
3
ε
η

Η

ΕΙΔΙΚΑ κατασκευασμένα κρύπτη, στο πίσω μέρος της καρότσας λιβανέζου, κρύβεται η μεγαλύτερη ποσότητα ηρωίνης που έχει κατασχεθεί μέχρι τώρα στην Αττική. Η ποσότητα των ναρκωτικών ανέρχεται σε 110 κιλά ηρωίνης. Οι έμποροι συλληφθήσαν ενώ εξαφρόθηκε η ποσότητα των ναρκωτικών σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Πιάστηκαν με ηρωίνη

ΕΝΕΝΗΝΤΑ γραμμάρια ηρωίνης, κρυμμένα στα «απόκρυφα» του σημεία προσπάθησε να εισάγει στη χώρα μας ο Σιζάν Ριάντ, από το Αεροδρόμιο του Ελληνικού. Ο Ριάντ είχε σκοπό να μεταφέρει περισσότερα ηρωίνη στην Ελλάδα.

Δεν εκδίδεται ο Ιρακινός

Λιβανέζο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12. Απορρίφθηκε από το Συμβούλιο Εφετών της Θεσσαλονίκης η αίτηση της ιρακινής κυβέρνησης για την έκδοση Ιρακινού προαξιωματικού της αστυνομίας, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα, πριν από τρία χρόνια δηλώνοντας «αντίπαλος του καθεστώτος».

ΚΑΒΑΛΑ. Τον ανταποκριτή της Σεισόδια κάθειρξη καταδικάστηκε από το Τριμελές Εφετείο της Κρήτης ο Λιβανέζος Ελιά Ντιλ 267 και η φίλη του Τερέζα Γκαμπριέλ 19 ετών, οι οποίοι συλληφθήσαν στις 29 Οκτωβρίου 1987 ενώ μεταφερόντο στη χώρα μας 40 κιλά ηρωίνης και 130 κιλά κοκαΐνης που η αξία του ξεπερνά τα 200 εκατομμύρια δραχμές.

Πρόκειται για τον Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

Ο Φαούζι Σαλιμάν Αλ Σαμαρ, ο οποίος το Νοέμβριο 1987 είχε μαχαίρωσει υπάλληλο της ιρακινής πρεσβείας στην Αθήνα και μετά τη σύλληψη του εκδόθηκε από ελληνικό δικαστήριο σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

Οι καταδικασθέντες είχαν φέρει στο μεθοριακό σταθμό Γέφυρας Κρήτης του Έβρου δύο εκατομμύρια δραχμές.

ΚΤΗΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

ΣΕ ΚΑΘΕΙΡΞΗ επτάμισια χρόνων καταδικάστηκε χθες από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας, ο 30χρονος Γιουγκοσλάβος Νεσέμ Σιζάν (φωτό πάνω) για το αδίκημα του βιασμού. Σύμφωνα με την κατηγορία την οποία επανέλαβε χθες στο δικαστήριο το θύμα του, 27χρονη κυπριακής καταγωγής, στις 25 του περασμένου Απριλίου ο Σιζάν είχε πάει σε μπαρ της Ιωάννου Δροσσοπούλου, όπου εργαζόταν και η κοπέλα. Στις τρεις τα ξημερώματα, η κοπέλα άρραβωνιαστικό της. Με ταξί πήγαν στο σπίτι της. Μόλις έφθασαν τους πλησίασε ο Γιουγκοσλάβος, ο οποίος τους είχε ακολουθήσει με αυτοκίνητο Τούρκου φίλου του. Με την απειλή όπλου πήρε την 27χρονη στο αυτοκίνητο του φίλου του και την οδήγησαν σε αθηναϊκό ξενοδοχείο. Ο μνηστήρας της, τους ακολούθησε και όταν του είπαν να φύγει γιατί θα τη σκοτώσαν φοβούμενος για τη ζωή της, πήγε κατευθείαν στην Αστυνομία, όπου κατήγγειλε το γεγονός. Στο ξενοδοχείο που οδήγησαν την 27χρονη, ο Γιουγκοσλάβος με τη βοήθεια και στη συνέχεια κοιμήθηκε. Σε αυτή τη φάση η κοπέλα έφυγε και έτρεξε στην Αστυνομία, η οποία τον συνέλαβε. Στο δικαστήριο ο Σιζάν παραδέχτηκε τον βιασμό. Ο Σιζάν παραδέχτηκε ότι βίασε την κοπέλα και ότι της έκανε συχνά ερωτικά. Το δικαστήριο τον καταδίκασε σε κάθειρξη πέντε χρόνων, γιατί το δόλωσε να φέρει στην Ελλάδα ηρωίνη. Η ιρακινή κυβέρνηση αρνήθηκε την έκδοσή του.

ΔΥΟ έγχρωμοι, άγνωστοι, ληστεία χτύπησαν και λήστεψαν τον μερακλή κροπωλήτη Γρηγόριο Περγάκη, 77 ετών, στην Πλατεία Ψυρρή. Τού άφαιραν το πορτοφόλι με 29.300 δραχμές και τήν αστυνομική ταυτότητα και τού έβαλαν στά πόδια.

ΤΟΥΡΚΟΙ πολιτικοί πρόσφυγες ήταν οι δράστες της ληστείας της Ε. Φραγκουδάκη στο Παπάγου, τήν περασμένη εβδομάδα. Από τήν πολυμελή σπείρα τών Τούρκων που πραγματοποίησαν πάνω από 20 κλοπές εκτός από αυτήν, συλληφθήσαν μόνο δύο, ο Έγκουπ Ντουράν, 23 ετών και Μπιρόλ Ουζούνουγλου, 19 ετών. Οι τρεις, μαζί με τούς Γκόλ Έρόλ, 23 ετών, Ραχίμ Σουκρί, 27 χρόνων, διέρρηξαν τα ξημερώματα τής 11ης Νοεμβρίου, το κατάστημα γουναρικών τού 'Οδ. Τσιτσιπάτη και άφαιραν γούνες αξίας 10.000.000 δρχ. και τς μετέφεραν δύο κλεμμένα αυτοκίνητα. Συνολική αξία τών κλοπιμαίων ανέρχεται σε 30.000.000 δρχ. από όλες τες κλοπές.

ΤΟΥΡΚΟΙ διαρρήκτες τών κλοπών στόν Χολαργό τού έγιναν στις 3 Μαρτίου και 27 'Ιουνίου 1989. Πρόκειται για τούς Αντέμ Ντάσ, 23 ετών και Χάντι 'Ιβάν, 22 ετών. Ο Ντάσ, 23 ετών και Χάντι 'Ιβάν, 22 ετών, είχαν κλέψει ένα διαβατήριό τού Ανδρέα Παπαντόπουλου, τού οποίου τήν κληρονομία κληρονομήσαν.

ΟΛΟΙΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΕΞΩ ΤΩΡΑ

Το γ

*Μεγάλος είναι εκείνος που
δίνει μια κατεύθυνση*
Φ. ΝΙΤΣΕ

Καταβάλαμε προσπάθειες, ώστε στις αρχές του νέου έτους να κυκλοφορήσει το 3ο τεύχος του ΜΕΤΩΠΟΥ.

Όμως οι συνέπειες που δημιουργεί η υπερήφανη οικονομική αυτοδυναμία μας και κυρίως οι άδειες των Τεχνικών Τύπου λόγω των εορτών, μας ανάγκασαν να καθυστερήσουμε την έκδοση του νέου τεύχους. Για τη χρονική αυτή ασυνέπεια, ζητούμε συγγνώμη απ' τους αναγνώστες μας.

ΜΕΤΩΠΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ **ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ**, ΠΑΤΗΣΙΩΝ 21 ΑΘΗΝΑ

Υπεύθυνος Σύνταξης: Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλ.: **9219418** ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ 7-9 μ.μ.

το **ΜΕΤΩΠΟ** διανέμεται από το ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η οικουμενική
απάτη

5

Ανεργία και
Καπιταλισμός

6

Απόψεις για το
Δημογραφικό

8

Ο Παράδεισος δεν
είναι πια εδώ

10

ΟΧΙ στο σημερινό
ποδόσφαιρο.

12

Αλέξης Μινωτής

13

Νικηφόρος
Βρεττάκος

19

Λαϊκισμός

22

Γιατί λέμε όχι στην
ΕΟΚ

24

Σπύρος
Σταδόπουλος

27

Οι εβραίοι μέσα
στους αιώνες

33

Η πλάνη της
πολυφωνίας

37

Επιλογές και
κρίσεις

39

Μπετόβεν: η
δύναμη της φύσης

42

Μετωπικά

44

Ας έχουν υπ' όψη τους όλοι όσοι δανείζονται ιδέες ή άρθρα από το ΜΕΤΩΠΟ ότι η συγγραφική δεοντολογία, μα κυρίως η εθνικοσοσιαλιστική αγωγή επιβάλλει να αναφέρεται η πηγή.

Μικρόψυχες ενέργειες αντιγραφής είναι δείγμα δειλίας και ανανδρίας, χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αστικής νοοτροπίας.

Η Σύνταξη

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Εγερτήριο σάλπισμα αγώνα ονομάσθηκε από πολλούς, επώνυμους και ανώνυμους συναγωνιστές του Εθνικιστικού χώρου, η επανέκδοση του «Μετώπου» καθώς και η ενεργοποίηση του πολιτικού φορέα που εκπροσωπεί. Τις κρίσιμες αυτές ώρες που το διεφθαρμένο σύστημα της παρακμής συνεχίζει να ορίζει τις τύχες μας και να διαφεντεύει το μέλλον του λαού μας εξαιτίας της νωδρότητας και του αστικού εφπυχαισμού στον οποίο έχει περιπέσει ο αυτοαποκαλούμενος «Εθνικός χώρος», τη στιγμή που το εφιαλτικό 1992 προβάλλει σαν Δαμόκλειος σπάθη επάνω από τα κεφάλια μας, μία υπερήφανη μειοψηφία αποφασισμένων πατριωτών αναλαμβάνει το τόλμημα και την πρωτοπορεία ενός άνισου αλλά καταξιωμένου αγώνα που προσβλέπει στην ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ και στην ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Μια δυναμική αντιπαράθεση με ό,τι πιο ανήθικο και ανθελληνικό απείλησε ποτέ το Έθνος μας, που η έκβασή της δεν εξαρτάται από τις «γενναιόδωρες» χρηματοδοτήσεις της εβραιομασονίας και των σάπιων καπιταλιστών, αλλά από τη θέληση της δυνάμεως των ανυπόκριτων ιδεολόγων να οδηγήσουν στην Αναγέννηση τον Ελληνισμό.

Μαρτυρία που αποδεικνύει χωρίς καμιά υστεροβουλία ή ιδιοτέλεια ότι το ΜΕΤΩΠΟ αποτελεί την πιο πηγαία έκφραση του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ.

**1
9
9
0**

Όλες οι αυτοκρατορίες έχουν ένα τέλος. Η Αυτοκρατορία της Γιάλτας σύντομα θα έχει το δικό της. Είδη το σύστημα έχει οδηγήσει τους λαούς σε τραγικά αδιέξοδα. Γι' αυτό: Πολέμα να συντάξεις τ' όραμα.

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

**κανένας αξιωματούχος κλέφτης δεν
θα μπει ούτε και τώρα στην φυλακή.**

Εξι μόλις μήνες μετά την συγκρότηση της κυβέρνησης Τζαννετάκη που υποκριτικά συστάθηκε για να πραγματοποιήσει την κάθαρση του τόπου από τα πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα που μαστίζουν την χώρα, οι εξελίξεις που ήδη έχουν δρομολογηθεί και η γενικότερη τροπή των πραγμάτων αποδεικνύει περίτρανα ότι τίποτε δεν έχει συντελεσθεί προς την κατεύθυνση της διαλεύκανσης. Η κάθαρση, η οποία σημειωτέον, υπήρξε αυτοσκοπός της κυβέρνησης της «Εθνικής Συμφιλίωσης», αναδεικνύεται πλέον σε πρώτου βαθμού πολιτική απάτη, σε ένα προεκλογικό πυροτέχνημα που εξαγγέλθηκε από τους δόλιους λαοπλάνους για να καταπραΰνει τον εξαγριωμένο λαό και για να εντυπωσιάσει τους αφελείς.

Η σκηνοθετημένη θεατρική πράξη της κάθαρσης σε ένα και μόνο στόχευε: Στο να περισώσει το ήδη ανεπανόρθωτα μειωμένο κύρος του σαθρού πολιτικού κόσμου, καλύπτοντας ταυτόχρονα μέσα από μία μακροχρόνια και «δαιδαλώδη» ερευνητική διαδικασία τους κύριους υπεύθυνους των σκανδάλων. Έτσι μετά την εκλογική αναμέτρηση της 5ης Νοεμβρίου, η παρωδία της διαβόητης κάθαρσης πνίγηκε μέσα στην ομόφωνη συνωμοσία της σιωπής που επέβαλλε το παρακμιακό κατεστημένο.

Για την αληθοφάνεια των παραπάνω εκτιμήσεων δεν χρειάζεται να γίνουν βαδυστόχαστες αναλύσεις. Φθάνει μόνο να αναλογισθεί ο καθένας από εμάς εάν τιμωρήθηκε έστω και ένας από τους πολιτικούς που ενέχονταν στις ατασθαλίες στην δικαιοσύνη, για να συνειδητοποιήσει το μέγεθος της σατανικής μηχανορραφίας των διεφθαρμένων δημοκρατικών «ιδιωνόντων» που συγκροτούν «Εξεταστικές Επιτροπές» για να δάβουν τις προδοσίες και τα σκάνδαλα. Ατιμώρητη έμεινε η υπόθεση του μεγαλοαπατεώνα Κοσκωτά, «άκαρπη» απέβη η έρευνα για την διαλεύκανση του ζητήματος των υποκλοπών των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, η Κυπριακή Τραγωδία ξεχάστηκε και ο πέλεκυς του νόμου ουδέποτε έπεσε αμείλικτος στους αληθινούς υπαίτιους της. Την ίδια ακριβώς τύχη έχουν τώρα και τα πολιτικοοικονομικά σκάνδαλα που σημάδεψαν με το μελανότερο στίγμα την Δημοκρατική Πολιτεία.

Ούτε καν ο αποδεδειγμένος λησάρπαγας Κουτσόγιωργας δεν ελέγχθηκε για τις πράξεις του και δεν λογοδότησε, ούτε λόγος φυσικά να μην γίνεται για τον περιβόητο Αθανασόπουλο. Η ατιμωρησία σαν μοναδικό αποτέλεσμα και συνέπεια της διάπραξης αζιόποιων ποινών και της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος από τους καιροσκόπους πολιτικούς, έχει πλέον γίνει από τους ανάληπτους εξουσιαστές απaráβατος κανόνας που δεν επιδέχεται, χωρίς να υποστεί ο επικριτής για το δάρρος της γνώμης του ένα σκληρό τίμημα, καμμία αμφισβήτηση.

Σήμερα μάλιστα που η δημιουργία της λεγόμενης «Οικουμενικής κυβερνήσεως» από την αναισχυντη κοινοβουλευτική συντηχία διέλυσε και τα τελευταία προσχήματα διαχωρισμού που επέβαλλε μια φαινομενική πολιτικοϊδεολογική αντιπαλότητα καθίσταται κατανοητό ότι αυτά τα σκοτεινά κέντρα, που υποκίνησαν την γευτοκάθαρση σήμερα επιχειρούν να μετατοπίσουν το επίκεντρο του λαϊκού ενδιαφέροντος προς άλλα ανώδυνα για το σύστημα θέματα-υποκατάστατα. Και αυτό προκειμένου να απονίσει το καθολικό αίτημα για την ΚΑΘΑΡΣΗ και τον ΚΟΛΑΣΜΟ των ενόχων.

Κάτω από αυτή την αδυσώπητη πραγματικότητα, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ.

Ωστόσο το σύστημα δεν κατάφερε τα παραισθησιογόνα του να ναρκώσει και να αποπροσανατολίσει ολόκληρο το λαϊκό σύνολο. Υπάρχουν ακόμη κάποιοι αφυπνισμένοι Έλληνες, οι αδιάλλακτοι εθνικιστές, που δεν πείθονται από τις μεγαλόστομες διακηρύξεις των κοινοβουλευτικών δημοκόπων.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ και πρέπει να υπάρξει και αμείλικτη τιμωρία για όσους τα διέπραξαν.

Η πάταξη των σκανδάλων και γενικά της διαφθοράς, θα επέλθει μόνο με την δυναμική κατάλυση των δομών που στηρίζουν το σημερινό νοσογόνο καθεστώς της φαυλότητας και της διαφθοράς. Κάθαρση θα υπάρξει μόνο όταν τα νύια της χώρας αναλάβουν οι αδιάφθοροι της πολιτικής ζωής.

Αμείλικτος διωγμός στους φορείς της ηθικής σήψης και της πολιτικής παρακμής. Για μια Ελλάδα αντάξια των προσπαθειών μας, για ένα ευοίωνο μέλλον.

ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ,

η χώρα μας σήμερα υφίσταται ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, την ΑΝΕΡΓΙΑ, και ενώ μάλιστα βρίσκεται σε μία εξαιρετικά κρίσιμη καμπή. Οι ρίζες και οι αιτίες του καρκινωματικού αυτού φαινομένου οφείλονται σε μία σειρά παραγόντων που εντοπίζονται σ' έναν ευρύ τομέα ξεκινώντας από τη φύση του κυρίαρχου οικονομικού συστήματος και καταλήγοντας στον ύποπτο ρόλο του ξενόδουλου πολιτικού κατεστημένου και στην καταλυτική επίδραση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Έχοντας εξασφαλίσει όχι μόνο την ανέχεια αλλά και την προτροπή του διεφθαρμένου συστήματος, οι βιομήχανοι μεθοδεύουν καθημερινά την αφαίμαξη των παραγωγικών τάξεων και απομυζούν τον λαϊκό εργατικό ιδρώτα εφαρμόζοντας σε όλη τους την έκταση, στο βωμό της εκμεταλλευτικής αισχροκέρδειας, τους απάνθρωπους νόμους της ελεύθερης ιδιωτικής αγοράς.

Έχοντας αναίσιχτα ταυτίσει την ανάδειξη και την επιτυχία τους με την θεοποίηση του χρήματος κατέληξαν σε μια απληστία μη διστάζοντας να υιοθετήσουν ένα πνευματοκτόνο μηχανικό σύστημα εργασίας προκειμένου να πετύχουν μεγάλες αυξήσεις στην παραγωγή. Για τον σκοπό αυτό θυσίασαν τον παράγοντα άνθρωπο βλέποντάς τον μόνο σαν μέσο εκμεταλλεύσιμο για την προσέγγιση της επιτυχίας.

Για το κατόντημα αυτό ευδύνεται αποκλειστικά το αντιλαϊκό φιλελεύθερο οικονομικό σύστημα, το οποίο ανάγοντας τον σπυγνό ωφελιμισμό σε υπέρτατο ιδανικό ζωής παρείχε στην παρασιτική συντεχνία των μεγιστάνων του πλούτου τη δυνατότητα εκμεταλ-

λεύσεως και αυτών ακόμη των πρώτων βιοτικών αναγκών. Ο άδλιος —εβραϊκής εμπνεύσεως— νόμος της προσφοράς και της ζήτησης, η καθιέρωση των ιδιωτικών συμβάσεων και τέλος η ανεξέλεγκτη εξάπλωση και επιβολή των λαομίσητων πλουτοκρατών, επέτειναν την κοινωνική εξαθλίωση ενώ αποστερώντας οι ίδιοι σκοτεινοί κύκλοι της άκρατης ιδιοτελείας κάθε ουσιαστική παρεμβατική δυνατότητα από το Κράτος στον τομέα της ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, δημιούργησαν μια χασοπή κατάσταση που λίγο απέχει από τη ζούγκλα.

Την πληγή όμως της εγχώριας ανεργίας όξυνε ακόμη περισσότερο η ραγδαία εισροή του αλλοδαπού στοιχείου προς αναζήτηση εργασιακής απασχόλησης στη χώρα μας. Τα κόμματα των ξένων που τα τελευταία χρόνια έγιναν σωστός εφιάλτης για την Ελληνική κοινωνία το σάπιο κατεστημένο της οικονομικής ολιγαρχίας τα δέχθηκε «ως ευλογία Θεού». Γι' αυτούς-η αδρόα προσέλευση ξένων ανέργων σήμαινε φθηνά εργατικά χέρια, σήμαινε ελαχιστοποίηση του κόστους παραγωγής και άρα μεγιστοποίηση του κέρδους.

Για κάθε όμως Έλληνα βιοπαλεστή, η εμφάνιση των ξένων ήταν ο προάγγελος των επερχόμενων δεινών. Και η ανησυχία αυτή δεν ήταν αδικαιολόγητη. Πράγματι οι φόβοι του Έλληνα εργάτη επιβεβαιώθηκαν κατά τον χειρίστο τρόπο: Κάθε απασχολούμενος ξένος γίνεται η αιτία της ανεργίας κάποιου συμπατριώτη μας, αφήνει κάποιον ομοεθνή μας στο περιθώριο, σημαίνει μια ακόμη πόρτα κλειστή.

Η διόγκωση της ανεργίας, συνιστά ένα δριμύτατο «κατηγορώ» κατά της δημοκρατίας και του καπιταλισμού, α-

φού ένας απλός απολογισμός μαρτυρεί ότι:

— Δεν υπάρχει ισομερής ανάπτυξη των παραγωγικών, με την γενικότερη έννοια, τομέων εργασίας ούτε και ορθολογική κατανομή του εργατικού δυναμικού σε αυτούς.

— Σήμερα δεν νοείται επαγγελματικός προσανατολισμός.

— Οι δημόσιες υπηρεσίες έχουν μεταβληθεί σε δύσκαμπτους και αντιπαραγωγικούς, σε υδροκέφαλους με άλλα λόγια οργανισμούς.

— Την στιγμή που παρατηρείται νέκρωση σε ζωτικούς για το Έθνος τομείς, όπως στον αγροτικό, δεν δικαιούνται οι ανεγκέφαλοι προπαγανδιστές του συστήματος να διατείνονται ότι ευκαιρίες για επαγγελματική αποκατάσταση δεν υπάρχουν.

— Η ανεργία είναι το πρώτο σκαλί για τον κατήφορο, τον ηθικό ξεπεσμό και την καταστροφή, οδηγώντας στον δανεισμό και ευνοώντας την άνδιση του παρασιτικού κυκλώματος της εβραιογέννητης τοκογλυφίας.

Την στιγμή που η ανεργία φουντώνει και οι κοινοβουλευτικοί δημαγωγοί συναγωνίζονται στο Θέατρο της Βουλής για την δήθεν μείωσή της, οι ίδιοι αυτοί αυτόκλητοι «εθνοπατέρες» συνασπισμένοι σε φατρίες εξουσιαστών διασπαδίζουν το δημόσιο χρήμα φθάνοντας στο ζενίθ της υποκρισίας και της ξεδιαντροπιάς, αναστέλλοντας παράλληλα κάθε Εθνική ανάπτυξη. Το Κράτος Πρόνοιας ποδοπατήθηκε θάναυσα από τις ορδές των χρηματιστών και καταλύθηκε από τους εβραϊόδουλους μαρξιστικοφιλελεύθερους υλιστές, ορθώνοντας στην θέση του ένα φέουδο της ιδιωτικής α-

συδοσίας, ένα Κράτος - βασίλειο των σκανδάλων με αυτοσκοπό την εξυπηρέτηση των λησαρπάγων πλουτοκρατών και πολιτικών.

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ,

ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟ να γινόμαστε παθητικοί θεατές στις μεθοδεύσεις του διεθνούς ιουδαϊσμού που με τις δόλιες ενέργειές του αποσκοπεί στην εξαθλίωση του έθνους μας, μεταβάλλοντας τον λαό μας σε ένα έκλυτο μωσαϊκό ανέργων και αέργων, έγχρωμων αλπτών, αιώνιων φοιτητών και παρασιτικών δημ. υπαλλήλων.

ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟ 500.000

ομοεθνείς μας να είναι άνεργοι και να ζενιτεύονται εξαιτίας αυτού του λόγου όταν **400.000** ξένοι απασχολούνται στον τόπο μας.

ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΟΣ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟ

δηγατρικές πολυεθνικών εταιρειών και ξένα κεφάλαια να ορίζουν την τύχη του λαού μας και το μέλλον της χώρας μας.

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΕ

ότι το πρόβλημα της ανεργίας είναι τεχνητό. Το διαιώνίζουν οι γνωστοί εβραϊοκίνητοι κύκλοι και η σάπια κομματοκρατία για να εξυπηρετεί άδλιες σκοπιμότητες.

Το ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ,

πρωτόπορο στον αγώνα για την εθνική ολοκλήρωση, την αλήθεια και την δικαιοσύνη μάχεται για την εξάλειψη της ανεργίας, όπως άλλωστε και για την οριστική καταπολέμηση κάθε πολιτικοκοινωνικού προβλήματος αντιπαράθετοντας στα αστικά ημίμετρα και στην φιλελεύθερη αδιαφορία ριζικά μέτρα που επικεντρώνονται στα εξής σημεία:

1. Συγκρότηση ενός συμπαγούς **ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ** με αμοιβαία συμμετοχή εργοδοτών και εργαζομένων υπό την εποπτεία του Κρατικού φορέα, ώστε να αποτρέπονται οι επιζήμιες συγκρούσεις και να διευθετείται κάθε εργασιακό θέμα, που η εκμετάλλευσή του μπορεί να επιφέρει εδνοδιχαστικές έριδες.

2. Καθιέρωση ενός ουσιαστικού επαγγελματικού προσανατολισμού ώστε η εκλογή του επαγγέλματος να γίνεται σε συνάρτηση με την αξιοποίη-

ση των προσόντων του εκάστοτε νέου.

3. Θέσπιση υποχρεωτικής, για ολόκληρο τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό, εργασίας σε επίπεδο πνευματικό ή χειρωνακτικό. Καθιέρωση της υγιούς αντίληψης ότι η παραγωγικότητα δεν αποτελεί αυτοσκοπό και κατά συνέπεια η Εργασία δεν αποτελεί μία μηχανική διαδικασία αναπαραγωγής υλικών αγαθών ή παροχής υπηρεσιών αλλά πρώτιστα είναι δημιουργία που ο βαθμός της επιτυχίας της καταξιώνει τον δημιουργό. Κάθε άτομο που επιλέγει την οδό της αεργίας παρασιτεί, αφού ζει και καταναλώνει χωρίς να επιδεικνύει την ελάχιστη προσφορά ανταπόδοσης προς το κοινωνικό σύνολο που το συντηρεί. Η εργασία δεν αποτελεί μαρτύριο, αλλά δικαίωμα, υποχρέωση και καθήκον ολόκληρου του έθνους.

4. Επέκταση των παραγωγικών τομέων και δημιουργία υγιών θέσεων εργασίας για την ολοκληρωτική απασχόληση του ενεργού οικονομικά πληθυσμού. Εξάρθρωση της τοκογλυφικής γάγγραινας και καθιέρωση του δεσμού να τελεί ο τομέας της ιδιωτικής οικονομίας υπό την ουσιαστική ρυθμιστική αρμοδιότητα του Κράτους. Κοινωνικές ασφαλίσεις αξιοπρεπείς.

5. Ριζική αναδιάρθρωση του Κρατικού οικοδομήματος, αναίρεση των μαρξιστικοφιλελεύθερων αντιλήψεων,

εκδίωξη των ξένων εργατών και των πολυεθνικών εταιρειών. Και τέλος χειραφέτηση του εργατικού κόσμου από τους επίδοξους εργατοπατέρες και τις κομματοκρατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις που η σύσταση και η λειτουργία τους εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πολιτικών κατευθυντών τους, προδίδοντας τα συμφέροντα των εργαζομένων.

ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ,

ΑΓΩΝΙΣΟΥ ενάντια στην πλουτοκρατική ασυδοσία, στην τεχνητή ανεργία και στην έγχρωμη απειλή.

ΔΩΣΕ ΚΑΙ ΣΥ την πολύπλευρη μάχη για την Πατριωτική αναγέννηση και την Κοινωνική δικαιοσύνη πυκνώνοντας τις γραμμές μας.

ΠΟΛΕΜΑ μαζί μας, ώστε ο αγώνας αυτός να γίνει ορόσημο της επερχόμενης **ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΖΗΤΟΥΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΩΣΗΣ.**

ΕΣΥ που γνωρίζεις ότι η διάνυση της διαβόητης περιόδου λιτότητας όξυνε την ανεργία τριπλασιάζοντας τα κέρδη των βιομηχάνων, καταδικάζοντας τις λαϊκές μάζες σε μία συνεχή συρρίκνωση της αγοραστικής τους δύναμης.

ΕΣΥ που συνειδητοποιείς ότι η ανικανότητα του καπιταλιστικού συστήματος να απορροφήσει το εργατικό δυναμικό του λαού μας, αποδεικνύει έμπρακτα τον τρόπο με τον οποίο η διεφθαρμένη δημοκρατία των πλουτοκρατών αντιλαμβάνεται τις έννοιες της κοινωνικής πρόνοιας και της φιλολαϊκής πολιτικής.

Κατανόησε ότι υπεύθυνη είναι η εξουσία που παίζει το παιχνίδι των πλουτοκρατών και του διεθνοποιημένου κεφαλαίου υποδηκεύοντας το οικονομικό και κατ' επέκταση το πολιτικό μέλλον του Έθνους.

Υπάτιο είναι το πολίτευμα που έχει παραδώσει την οικονομική ζωή της χώρας αλλά και την πολιτική κατάσταση στους εκπροσώπους της διεθνιστικής πλουτοκρατίας.

Για να μην μακρυγορούμε, η εξάλειψη της ανεργίας είναι συνυφασμένη με την συντριβή του φιλελεύθερου συστήματος και την πτώση του φαύλου καθεστώτος που πρεσβεύει.

Γ. ΧΑΡΛΟΣ

Απόψεις για το Δημογραφικό Πρόβλημα

Η σημερινή Ελλάδα δεν είναι παρά το ισχνό φάντασμα του πάλαι ποτέ ευατού της.

Μια χώρα που παρακμάζει, ένα κράτος που εδαφικά και πληθυσμιακά συρρικνώνεται.

Η μείωση της γεννητικότητας, η μετανάστευση των νέων, η μείωση της θνησιμότητας καθώς και η παλινόστηση ηλικιωμένων είναι αιτίες που αναμφισβήτητα στηρίζουν τη διατύπωση ό-

τι η Ελλάδα μετατρέπεται σε ένα μεγάλο γηροκομείο.

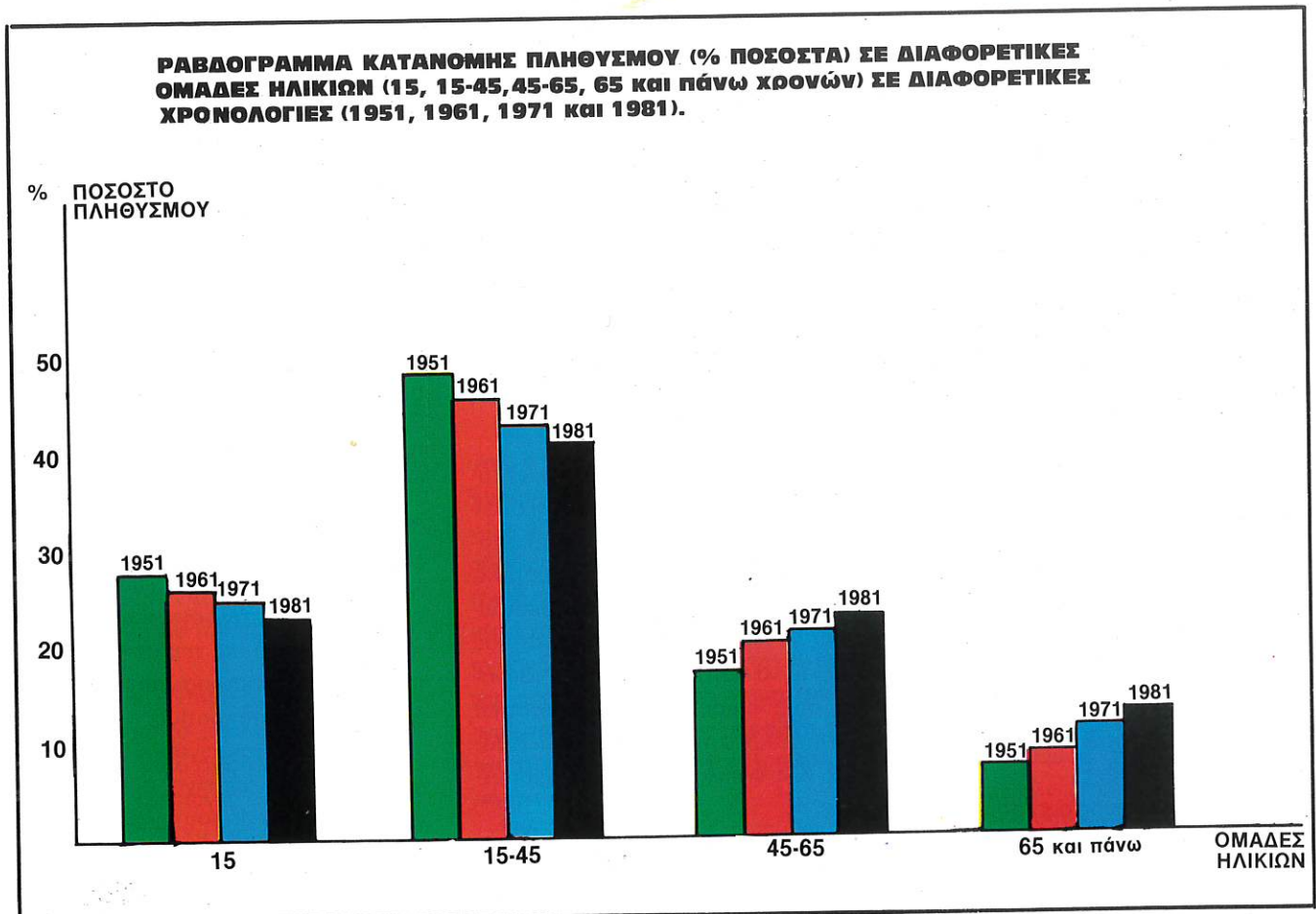
Το δημογραφικό πρόβλημα είναι φαινόμενο το οποίο πρέπει να μας ανησυχεί από κάθε άποψη κοινωνική, οικονομική και εθνοφυλετική.

Το οδυνηρό αυτό φαινόμενο της γήρανσης του πληθυσμού άρχισε να παρουσιάζεται με αναλογικά αυξητική τάση από το 1951.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρ-

χουν σε ποσοστιαίες αναλογίες παρατηρούμε ότι οι αναλογίες αυτές παρουσιάζουν χαρακτηριστική μείωση σε ηλικίες από (15-45) ετών και αύξηση της μεταβολής από (45-65) και πολύ περισσότερο σε ηλικίες από 65 και άνω.

Ο πιο κάτω πίνακας παρουσιάζει χαρακτηριστικά τις μεταβολές του πληθυσμού μας κατά ηλικία από το έτος 1951-81.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η αύξηση της συμμετοχής στον πληθυσμό της ομάδας ηλικιών από τα 65 χρόνια και πάνω, αφού το 1951 από 7% ανέβηκε σε 12,8% το 1981.

Αυτή η επικίνδυνη αύξηση των ηλικιωμένων ομάδων και αντίστοιχα η μείωση των ομάδων νεώτερης ηλικίας οφείλεται α) Στην μείωση της θνησιμότητας και β) Στην σημαντική μείωση της γεννητικότητας όπου έχει επιδράσει πτωτικά κυρίως στην συμμετοχή ηλικιών από 15-45 ετών.

Ένα μέρος όμως του προβλήματος οφείλεται και στην μετανάστευση. Η αποδημία φαινόμενο μεταπολεμικό έρχεται να προσθέσει ακόμα μια πληγή για την Ελλάδα.

Η μεταναστευτική κίνηση στις παραγωγικές κυρίως ηλικίες είναι μεγάλη και αυτό είναι απολύτως φυσικό αφού από πλευράς αποδοχής είναι πιο επιθυμητές από τα άλλα κράτη. Ετσι ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού μας το οποίο ανήκει στις ηλικίες των μέχρι 45 ετών φεύγει σε ξένες χώρες. Αυτή τραγική πραγματικότητα αν συνδυαστεί και με την παλινόστηση που όσο πάει αυξάνεται προσδέεται τελικά ποσοστά στις μεγάλες ηλικίες, αφού λογικά η μέση ηλικία των παλινουστουμένων είναι σταθερά μεγαλύτερη από τη μέση ηλικία των αποδημούντων.

Εικόνα; μια Ελλάδα απέραντο γηροκομείο καταδικασμένη να ζει χωρίς μέσον.

Εκτός όμως από αυτή την αυξητική μεταβολή των μεγαλύτερων ηλικιών στη σύνθεση του πληθυσμού που προκύπτει άμεσα αν σκεφτούμε αφαιρετικά την αποδημία και προσθετικά την παλινόστηση, υπάρχει μια εσωτερική μετανάστευση η οποία έχει επιδράσει σημαντικά στη διαμόρφωση της σημερινής δημογραφικής κατάστασης.

Τα απομακρυσμένα και ορεινά χωριά της Ελλάδας ερήμωσαν. Η περιφέρεια και οι αγροτικές περιοχές συσσωρεύτηκαν στα αστικά κέντρα.

Και αυτό γιατί κανένα κοινωνικό και οικονομικό σύστημα δεν προβλήθηκε και δεν τέθηκε σε εφαρμογή στην ύπαιθρο έτσι ώστε αυτή η εκροή

αν όχι να σταματήσει έστω να κρατηθεί σε κάποια χαμηλά επίπεδα. Ετσι προσπαδώντας ο αγροτικός πληθυσμός να καλλιεργήσει τη θέση του μεταφερόταν ασταμάτητα προς τις πόλεις με αποτέλεσμα αφ' ενός την απογύμνωση της υπαίθρου, αφ' ετέρου την διόγκωση των προβλημάτων στις αστικές περιοχές. Αυτό όμως δεν αποτελεί στοιχείο μόνο μεταβολής του πληθυσμού από περιοχή σε περιοχή, αλλά πρόβλημα τεράστιο το οποίο ενυπάρχει και αναπτύσσεται συνεχώς. Για να έρθουμε τώρα στο 1990 και να μιλάμε για αποκέντρωση, χωρίς κανένα πρόγραμμα και με μια κοντόφθαλμη πολιτική που την μαρτυρεί αδιάγευστα το σημερινό αριθμητικό και ποιοτικό πρόβλημα του πληθυσμού μας.

Μισό εκατομμύριο εκτρώσεις στη χώρα μας!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14.
«Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το 30% των στειρών γυναικών, στην Ελλάδα, οφείλονται σε εκτρώσεις στις οποίες αυτές υποβλήθηκαν νωρίτερα.
Οι εκτρώσεις είναι μια από τις «κύριες αιτίες της στειρότητας». Ή επισήμανση αυτή έγινε στο σεμινάριο, που οργάνωσε στο αμφιθέατρο του Θεσσαλονίκης το Πρώτο Κέντρο Οικογενειακού Προγραμματισμού.
Οι εισηγητές ανέφεραν ότι «στην Ελλάδα έχουν γίνει ως τώρα, περισσότερες από 400.000 εκτρώσεις». «Αν περιοριστούν οι εκτρώσεις», τόνισαν, «τότε θα μειωθεί ο αριθμός των γυναικών, που παρουσιάζουν προβλήματα στειρότητας».
Σημείωσαν, ακόμα, πως «αν εμποδιστούν οι εκτρώσεις, σε νέες και άτεκνες γυναίκες, θαχουμε αύξηση της γεννητικότητας στη χώρα μας».

Βέβαιο λοιπόν είναι ότι οι πληθυσμιακές αυτές μεταβολές επηρεάζουν κοινωνικά και οικονομικά τη χώρα μας. Διότι όσο μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού μετέχει στην παραγωγή και εργάζεται αποδοτικότερα, τόσο πιο σημαντική γίνεται η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας.

Αν όμως ο πληθυσμός μας γηράσκει (όπως γίνεται σήμερα) δεν μπορεί να διαμορφωθεί και να εφαρμοστεί σχέδιο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Αυτές οι συνέπειες είναι γνωστές, όμως το δημογραφικό πρόβλημα είναι φαινόμενο πολυσήμαντο και πολύπλευρο. Μια από τις πλευρές του είναι και η εισροή αλλο-

δαπών στη χώρα μας όπου τις δύο προηγούμενες δεκαετίες ήταν πολύ σημαντική. Από τις άδειες που χορηγούνται προκύπτει ότι η εισροή αλλοδαπών στη χώρα μας τείνει να καλύψει την εκροή των δικών μας μεταναστών στις άλλες χώρες.

Οι ξένοι οι οποίοι εισέρχονται στην χώρα μας δεν επιλέγονται και η υποδοχή τους δεν συνοδεύεται από κανένα αναγκαίο όρο.

Οικονομικό βάρος λοιπόν για την Ελλάδα, αφού καταλαμβάνουν εργασιακές θέσεις που θα μπορούσαν να κατέχουν Έλληνες.

Εθνοφυλετικά καταστροφικό και δημογραφικά τραγικό αφού η εκατοστιαία αναλογία του παιδικού και γερωντικού πληθυσμού των ξένων, βρίσκεται πάνω από την εκατοστιαία αναλογία του δικού μας πληθυσμού κατά 2% περίπου.

Σαν υπεύθυνοι απέναντι στο λαό και το Έθνος μας, είναι άμεση η ανάγκη της εφαρμογής μιας δημογραφικής πολιτικής, όπου οι κύριοι στόχοι θα είναι η αύξηση του πληθυσμού μας και η ισορροπία στις πληθυσμιακές ομάδες. Αλλά πια αύξηση του πληθυσμού μας; Όταν οι εγκληματική προπαγάνδα υπέρ των εκτρώσεων έχει γίνει πλέον καθεστώς. Όταν η Ελλάδα έχει και σ' αυτόν τον τομέα μια αξιοδρήνιτη πρωτοκαθεδρία. Η Ελλάδα σήμερα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένας σύγχρονος αδυφάγος. Κρόνος που καταβροχθίζει 400.000 παιδιά το χρόνο. Σκεφτόμενοι παράλληλα την πληθυσμιακή έκρηξη των αδύστακτων γειτόνων μας, αντιλαμβανόμαστε ποιους σκοπούς εξυπηρετεί αυτή η ολέθρια τακτική υπέρ των εκτρώσεων η οποία μάλιστα έχει ταυτιστεί παρανοϊκά με τις ψευδοφεμινιστικές διακηρύξεις.

Πρέπει να καταργηθούν τα εμπόδια να δώσουμε ένα τέλος στους εφesusχασμούς, να βρούμε την γενναιότητα, το θάρρος και τη φαντασία στους στοχασμούς μας.

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΕΔΩ

Η απογοήτευση που ο αιώνας της προόδου και της ανάπτυξης δημιούργησε στην πατρίδα μας, είναι πλέον γεγονός. Η χώρα που γέννησε και έθρεψε τις δυνάμεις του πνεύματος και των τεχνών σβύνει ταυτισμένη με τον εξευρωπαϊσμό των ιδανικών της.

Η Αθήνα δεν αντιπροσωπεύει πια το λίκνο του πολιτισμού και έχει πλέον μετατραπεί σ' ένα Βασίλειο ό,τι χειρότερον μπορεί να φιλοξενήσει η γηραιά ήπειρος. Η Ακρόπολις και ο Παρθενώνας δεν είναι πια λαμπρά μνημεία, αλλά πινακίδες ντροπής και αίσχους για τους απογόνους των αρχαίων Ελλήνων. Και το κυριότερο. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα όπου κάποτε Ιερά Τέρατα όπως ο Σωκράτης, ο Πλάτωνας και τόσοι άλλοι δίνουν τα φώτα της γνώσης στον Άνθρωπο, αυτά τα ίδια τα εκπαιδευτικά ιδρύματα λοιπόν, μετατράπησαν σε σύγχρονα Πορνεία ίσως για να θυρίσουν ότι εδώ αναπτύχθηκε το αρχαιότερο επάγγελμα στον κόσμο...

Ακριβώς την ίδια ώρα οι Ευρωπαίοι που κατέβηκαν από τα δένδρα - χωρίς βέβαια εμείς να θέλουμε να το αντιληφθούμε - μας διδάσκουν πως να ζούμε στο νέο αιώνα, ενώ προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε πως ζούσαμε στους παλιότερους, γιατί ακριβώς θέλουν ισότητα όπως την διακυρήττουν με τόση επιμονή όπως και όπου μπορούν.

Και οι νεοέλληνες;

Ο Νεοέλληνας αναπολώντας μέσα στην Πολιτιστική και Πνευματική ζούγκλα της Πρωτεύουσας, θαυμάζοντας πάντοτε το αίσχος της πάλαι ποτέ πρωτεύουσας του κόσμου και την κατάντια της Ακρόπολης και του Ερεχθεί-

ου, και αποβλακωμένος από τα εκατομμύρια μιλλιγκράμ του μολύβδου που αναπνέει, χαιρείται...

ΝΑΙ, χαιρείται! Μειλίχιος, ήρεμος, αισιόδοξος, απαθής και παγερά αδιάφορος αρνείται με γαϊδουρινό πείσμα να καταλάβει πως ο παράδεισος δεν είναι πια εδώ.

Είναι θλιβερό το φαινόμενο κορεσμού προς τον εκφυλισμό και η πτώση της δημόσιας ζωής με άρμεσο επακόλουθο, την απάθεια και την αδιαφορία στην συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας.

Δεν προκαλεί αίσθηση σχεδόν σε κανέναν πλέον όταν ο Πρωθυπουργός κάνει ερωτικές τρέλες μπροστά στον Βούλγαρο ομόλογό του, με την επισήμως ανεπίσημη συνοδό του. Δεν προκαλεί οργή - ίσως λίγο γέλιο - το

γεγονός ότι ο διευθυντής της PROMET μια ωραία πρωία το σκάει με τα λεφτά του χρηματοκιβωτίου προς άγνωστη κατεύθυνση.

Τα σκαιώδη επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται αποτελούν ένα ρεσιτάλ θράσους προς την νοημοσύνη του λαού και τις ηθικές αξίες που επι σειρά αιώνων αγωνίσθηκε. Το γνωστό πλέον

επιχείρημα: «Και τι κι αν κλέψουμε, μήπως οι άλλοι δεν έκλεψαν», αποτελεί ότι πιο φοβερό και θλιβερό μπορεί να ακουστεί

από τα στόματα στελεχών του μέχρι πρότινος κυβερνώτος κόμματος. Κι ακόμα η περσινή

δύλωση του τότε Πρωθυπουργού «καθένας μπορεί να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του αλλά όχι και 500 εκατομμύρια» αναφερόμενος στην αρπαγή του παραπάνω ποσού από ανώτατο κυβερνητικό στέλεχος, έχει σπάσει κάθε ρεκόρ.

Έφτασε η ηθική μας πλέον στα πόσα και ξέφυγε από το αν.

Η εξαθλίωση και ο τυχοδιωκτισμός αποτελούν φυσικά φαινόμενα της δημόσιας διοίκησης.

Και το χειρότερο;

Κανείς απολύτως δεν αντιδρά.

Θεωρούνται όλα πλέον τόσο φυσιολογικά.

Αν είσαι Αθηναίος και αμφιβάλεις ακόμα για τον εξευτελισμό της Εθνικής μας υπόστασης, δεν έχεις παρά να κάνεις μια μικρή εκδρομή στο Σούνιο.

Το νιζίμιο από τα σκουπίδια και η λεηλάτηση του εκεί αρχαίου ναού αποτελούν καθημερινό φαινόμενο, εμπρός, πέταξε τα αποφάγια σου στο πιο φανερό σημείο. Εμπρός, πάρε μαζί σου ένα κομμάτι μάρμαρο σαν σουβενίρ από την εκδρομή σου.

Μην φοβάσε κανείς δεν πρόκειται να σε παρατηρήσει. Μα και η παρατήρηση είναι η εσχάτη των ποινών για τέτοια αδικήματα.

Μην φοβάστε λοιπόν. Αν είστε μάλιστα και λίγο τυχερός κутτά-

ζοντας πάνω προς την μεριά της θάλασσας θα έχετε τη δυνατότητα να θαυμάσετε την Πτητική δεινότητα των Τουρκικών αεροπλάνων που σχίζουν - πάντοτε με την απλή συνοδεία των ημετέρων αεροπλάνων - το Αιγαίο.

Έχοντας κατεβεί όλα τα σκαλιά και έχοντας φτάσει στο υπόγειο του σκοταδισμού, οι νεοέλληνες, αποκομμένοι από τα ιδανικά που αποτελούν τον μοναδικό λόγο ύπαρξής τους, τώρα αρχίζουν να αισθάνονται ντροπή και γι' αυτά.

Η μεγάλη και δυνατή Ελλάδα, η απελευθέρωση εδαφών από γειτονικούς λαούς που έχουν σκλαβώσει εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας, καθώς και ο στρατός μας κλενάζονται από το

σύνολο του πολιτικού κόσμου που υποτίθεται πως εκφράζει όλους τους Έλληνες. Θεωρούνται αρρωστημένες ιδέες, τερατουργήματα και καταδικάζονται σχεδόν από όλους τους Πολιτικούς. Ταυτόχρονα αυτοί οι ίδιοι

οι πολιτικοί δείχνουν μια πρωτοφανή ευαισθησία για τα δικαιώματα λαών στην κεντρική και νότια Αφρική, στην Λατινική Αμερική κλπ. και δημιουργούν ομάδες συμπαράστασης από

τους διάφορους πολιτικούς χώρους σαν δείγματα ευαισθησίας.

Η ευαισθησία όμως για τους σχεδόν ένα εκατομμύριο Έλληνες που βρίσκονται σκλαβωμένοι

διασκορπισμένοι σε διάφορα γειτονικά κράτη θεωρείται ντροπή. Γιατί;

Δείγμα πρωτοφανούς σαπίλας είναι η δημοσκόπηση που έγινε

πρόσφατα σε Έλληνες που απολύθηκαν από το στρατό αλλά ακόμα μπορούν λόγω ηλικίας οποτεδήποτε να κληθούν σαν έφεδροι. Το 9% απάντησε ότι σε περίπτωση πολέμου δεν θα πολεμήσουν να αμυνθούν γιατί αυτοί

θεωρούν ότι δεν υπάρχει λόγος να σκφοτωθούν για την Ελλάδα.

Ένας επίλογος είναι πλέον περιττός.

Αλέξανδρος Κεσσιμίδης

● Το οικολογικό πρόβλημα είναι πολιτικό πρόβλημα.

● Η υλιστική κοινωνία δεν καθαρίζεται
ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ...

ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Σαμποτάρισε το πιο βρώμικο «ΑΘΛΗΤΙΚΟ» κύκλωμα της χώρας

Η Εθνική Ελλάδα • Μια Εθνική χωρίς πρόσωπο.

- Μην πηγαίνεις στα γήπεδα.
- Μην τροφοδοτείς με χρήμα το ποδοσφαιρικό θέατρο.
- Βάλε φραγμό στο χώρο των εκατομμυρίων που παίρνουν ασυλόγιστα και άδικα οι ποδοσφαιρικοί «αστέρες».
- Το ποδόσφαιρο δεν δίνει περγαμνές στη χώρα μας, δίνει ήττες.
- Απέρριψε τη νεόπλουτη και λαϊκίστικη νοοτροπία των εκπροσώπων του.
- Φύλαξε το πάθος σου για τ' άλλα αθλήματα. Βοήθησέ τα.

Οι Τούρκοι δεν
εξηλεώνονται με τίποτα.
Θα είναι οι κακούργοι
των αιώνων.

ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ:

«Η κοινωνιολογία είναι μια ανοησία. Είναι ένα πράγμα που το έχω ξεπεράσει προ 50 ετών. Μου είναι παντελώς αδιάφορη. Είναι μια σπουδή προς καταστροφή. Η κοινωνιολογία είναι για να κάνει τους ανθρώπους δούλους. Μ' αυτό ασχολείται. Πώς θα σε κάνει δούλο της μηχανής. Δούλο».

Αλέξης Μινωτής. Ο τελευταίος των μεγάλων του Ελληνικού θεάτρου. Σήμερα το θέατρο χωρίς την «Επιδαύρεια μαγεία» και τη ζωντανή αυστηρότητα του παρελθόντος έπαγε να είναι Ελληνικό και έγινε απλώς χυδαίο. Οι νέοι σκηνοδότες μιμούνται τους Ευρωπαίους. «Μιμούνται τις μοντέρνες παραστάσεις που έχουν ταπεινώσει το θέατρο».

Ο καταστροφέας της Ελληνικής τέχνης πέθανε. Ο Εβραίος Κάρολος Κοέν ή Κουν, δυνάστης και παραχαράκτης έπαγε να δηλητηριάζει με την καταπράσινη μούχλα του εγκεφάλου του το Ελληνικό θέατρο. Ο θεατρίνος Κουν χάθηκε. Ο θεατράνθρωπος Μινωτής ζει.

Παλαιότερα, σπάζοντας τη σιωπή του, έδωσε μία αποκλειστική συνέντευξη στο εβδομαδιαίο περιοδικό «ΕΝΑ». Ηταν ένας λόγος προκλητικός, γροδιά στο λιπόσαρκο σώμα του χρηματόμορφου κατεστημένου. Η καλή δημοσιογράφος όπως φαίνεται, εμμέσως, πλην όμως σαφώς, σοκαρίστηκε απ' τις απαντήσεις του μεγάλου άνδρα, πάντως σοκαρίστηκε· κάτι είναι κι αυτό.

Η κουβέντα μας ξεκίνησε με τις «Φοίνισσες», έργο που σκηνοθετεί και ερμηνεύει τον Οιδίποδα.

— Ποιο είναι το σημείο που σας συγκινεί περισσότερο στις «Φοίνισσες»;

— Είναι ένα εξαιρετικό δυναμικό μονόπρακτο, με μια τεχνική συγγραφής εκπληκτική κι ίσως και ανώτερη των άλλων δύο, θέλω να πω ως μαεστρία, και περιέχει ολόκληρο το μύθο των Οιδιποδείων, με πάρα πολύ παλμό και καλλιτεχνικό καλπασμό. Έχει εξαιρετικούς στίχους λυρικούς και κυρίως έχει τους δύο εξαγέλους που εκφράζουν την εσωτερική όψη της τραγωδίας. Αυτός είναι όρος του Λιγνάδη. Η εξωτερική όψη είναι αυτό που βλέπουμε, εσωτερική αυτό που ακούμε.

— Πιστεύετε, τελικά, ότι η αρχαία Ελληνική τραγωδία συγκινεί ακόμη τους Έλληνες;

— Έχουμε αποδείξεις. Γιατί όταν πρωταρχίσαμε τα Επιδάυρια, το '54 μάλλον, το κοινό απάντησε με δεκάδες χιλιάδες θεατές. Γιατί έρχονται αυτοί; Στην αρχή δεν ξέραμε ούτε εμείς γιατί έρχονται. Συχνά κάνανε πικ νικ. Είχανε και τα τρανζίστορ μαζί. Έτσι, στις πρώτες παραστάσεις ακούγαμε τα γκολ. Γιατί την ώρα που έβλεπαν την παράσταση παρακολουθούσαν ταυτόχρονα το ποδόσφαιρο. Είπαμε δεν γίνεται έτσι, στο τέλος θα γίνει γήπεδο. Σκεφθήκαμε λοιπόν ν' απαγορεύσουν την είσοδο των τρανζίστορ στο θέατρο, αλλά πού να τα βρεις; Αυτά ήταν σαν ένα πακετάκι τσιγάρων. Αποτύχαμε λοιπόν. Τότε είπαμε, αν γίνει μόνο του, πάει καλά. Αν επιβληθεί, τελικά, η τραγωδία, θα τα καταφέρει μόνη της. Και επεβλήθη. Δεν έρχεται πια κανένα τρανζίστορ και δεν γίνεται κανένα πικ νικ. Έρχονται άνθρωποι που θυσιάζουν χρήματα και κόπο. γιατί, για να φτάσουν ως την Επίδαυρο, περνούν μια περιπέτεια και συγκοινωνιακή.

Για να υποβάλλονται λοιπόν σε κόπο, θα πει ότι τους αρέσει. Νομίζω λοιπόν ότι η τραγωδία είναι αιώνιο παρόν. Αυτός είναι ο λόγος που αρέσει. Και μετά 100, 1.000, 10.000 χρόνια θα είναι το ίδιο επίκαιρο. Η αιωνιότητα είναι το στοιχείο που δέ-

νει το σύγχρονο θεατή με αυτόν του προ Χριστού αιώνα. Η αιωνιότητα που έχει ο καθένας μέσα του αλλά και τα ίδια τα έργα.

— Τα Επιδάυρια έχουν εκπαιδεύσει θεατρικά ένα μεγάλο μέρος του κοινού, αλλά η σημερινή πολιτική μοιάζει να έχει πιο λαϊκές προσδοκίες από το αρχαίο δράμα.

— Ναι, φοβούμαι ότι η κακή πολιτική ίσως διαστρεβλώσει την κατάσταση. Η Επίδαυρος αποδείξε ότι θα μπορούσε να αναβιώσει ένα διεθνές φεστιβάλ αρχαίου δράματος. Η Πολιτεία όμως το αγνόησε. Κι εδώ πρέπει να πω ότι η Πολιτεία οφείλει να εκμεταλλευθεί τον τουρισμό και όχι το αντίθετο. Εδώ μοιάζει ο τουρισμός να εκμεταλλεύεται την τέχνη, γεγονός επικίνδυνο. Γιατί όταν μεταβάλλεται το αρχαίο δράμα σε μπακάλικο, δεν είναι δυνατόν να επιζήσει...

Δυστυχώς όμως βλέπω ότι ο τουρισμός δεν το προσέχει αυτό.

— Κανείς όμως σήμερα δεν μπορεί να διεκδικήσει το πώς πρέπει να παίζεται η αρχαία τραγωδία.

— Εμείς ορισμό δεν δίνουμε. Κάνουμε. Τη θεωρία την εφευρίσκουν οι σχολαστικοί και οι κριτικοί. Εμείς ενσαρκώνουμε. Δηλαδή παίρνουμε αυτά τα κείμενα και προσπαθούμε να κάνουμε ζωντανούς τους χαρακτήρες. Τους ήρωες. Αυτή είναι η δουλειά μας εμάς των καλλιτεχνών. Τα άλλα τα κάνουν οι φιλόσοφοι. Αν και η τραγωδία βασίζεται σε μεγάλη φιλοσοφική σκέψη. Και στη χρυσή ώρα της αρχαίας ελληνικής παιδείας. Το ιδανικό μας, όπως είπα πριν, ήταν να γίνει ένα είδος διεθνούς φεστιβάλ με Έλληνες καλλιτέχνες, που έχουν το προνόμιο και την ευθύνη να ζωντανέουν αυτά τα πράγματα και όχι να γίνει ένα είδος λαϊκό.

— Μετά από τόσες παραστάσεις που έχετε δώσει στην Επίδαυρο, ποια είναι η πιο ζωντανή ανάμνησή σας; — Έχω ανεβάσει 11 τραγωδίες στις οποίες βέβαια έχω παίξει. Γιατί δεν ανεβάζω έργα που δεν παίζω. Εγώ είμαι κατ' αρχήν ηθοποιός. Θυμάμαι λοιπόν όταν παίζαμε την «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή, για πρώτη φορά, πριν ακόμη γίνουν τα

Επιδάυρια, χωρίς ορχήστρα μόνο με ένα γκογκ, το θέατρο δεν ήταν ανασπλωμένο ακόμη. Οι θεατές ήταν καμιά 700 Αργολιδιώτες από το Λιγουριό και τα γύρω χωριά. Όταν τελείωσε η παράσταση είχαν συγκινηθεί τόσο πολύ... Κατέβηκαν κάτω να δουν τους ηθοποιούς από κοντά... Και μια γυναίκα έπιασε το φόρεμα της Παζινού και το φίλησε. Η Παζινού αντιέδρασε «Μην το κάνεις αυτό, δεν είμαι δεσπότης, κυρά μου». «Σ' ευχαριστώ, παιδάκι μου, που μ' έκανες κι έκλαμα». Εδώ είναι όλη η κάθαρση του Αριστοτέλη. Από έναν άνθρωπο που δεν ήξερε καθόλου γράμματα.

— Τέτοιες στιγμές μεγάλης συγκίνησης όλο και πιο σπάνια περνά το Ελληνικό θέατρο...

— Διότι δεν είναι πια καλό.

— Τι έχει αλλάξει; — Λείγανε πολλοί εκλεκτοί ηθοποιοί. Οι νέοι σκηνοθετείται μιμούνται αυτά που βλέπουν σε κεκορεσμένα σημεία της Ευρώπης, όπου δεν ξέρουν τι να κάνουν και αυνανίζονται. Μιμούνται τις μοντέρνες παραστάσεις, οι οποίες έχουν ταπεινώσει το θέατρο.

— Γιατί όμως δεν εμφανίζονται τόσο μεγάλοι ηθοποιοί όσο παλιότερα; — Είναι ο τρόπος της επαγγελματικής ζωής αλλιώτικος. Στα χρόνια τα δικά μας δεν είχαμε ωράρια. Σκεφθείτε, κάθε ώρα περιέχει 10 λεπτά διάλειμμα, δηλαδή από τις τέσσερις ώρες μένουν τρεις ώρες και είκοσι. Πώς είναι δυνατόν να πάμε μπροστά με το πεντάωρο; Σε όλο τον κόσμο έχουν οκτάωρη εργασία. Εμείς πεντάωρο. Τότε δουλεύαμε χωρίς όριο. 10, 15 και 20 ώρες το εικοσιτετράωρο. Χωρίς κόπο και χωρίς αγάπη δεν γίνεται τίποτα. Δεν μπορεί να είναι επάγγελμα η τέχνη του θεάτρου.

— Νομίζετε ότι η δική σας η γενιά πραγματοποίησε το όραμα που είχε διαμορφώσει και πέτυχε τα σχέδιά της; — Βεβαίως. Πάρα πολύ.

— Πώς θα προσδιορίζατε αυτή την προσφορά;

— Μόνο από τα γεγονότα. Από τον αριθμό των παραστάσεων και τα έργα. Έχει παιχτεί δύο φορές όλο το δραματολόγιο του αρχαίου δράμα-

τος. Αυτό είναι ένα κεφάλαιο. Έχει πραγματοποιηθεί ένα συνεχές ζωντάνεμα των αρχαίων τραγικών. Και το κέρδος που έχουμε είναι ότι το πρόσεξε το κοινό. Εάν το κοινό αδιαφορούσε, θα λέγαμε ότι επρόκειτο για ένα μονόλογο. Υπάρχουν επιδόσεις καλές, λιγότερο καλές και κακές. Γενικά, όμως, υπάρχει μια επίδοση του ελληνικού θεάτρου, η οποία φοβούμε ότι θα χαλάσει αν δεν υπάρξει καθαρά καλλιτεχνική εποπτεία της Πολιτείας. Υπήρχε κάποιος γραμματέας του υπουργείου που είπε, «πρέπει να απαλλαγούμε από το "κλείσιμο" της Επιδάουρου. Πρέπει να την ανοίξουμε, να γίνει λαϊκό θέαμα». Και ποδόσφαιρο ακόμη. Όταν έχεις λοιπόν τέτοιους ηγέτες, ταγούς εις την Πολιτεία, που σου λένε να γίνει η Επιδάουρος γήπεδο, καταλαβαίνετε...

— **Πρόκειται για ένα λαϊκισμό που βρήκε ευκαιρία να εκφραστεί τα τελευταία χρόνια.**

— Ναι. Είναι ο σημερινός λαϊκισμός, ο οποίος έχει προστυχέσει και τον άνθρωπο και τις πράξεις του, ο οποίος κηρύχθηκε τώρα. Παλιότερα δεν υπήρχε. Το μπουζούκι, το τσιφτετέλι, η στροφή προς Ανατολάς... Ολα αυτά παίζουν τεράστιο ρόλο. Αυτό όμως είναι κοινωνιολογία και δεν με αφορά.

— **Δεν είναι μόνο κοινωνιολογία, είναι και αισθητική που καθορίζει ως ένα βαθμό όλες τις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.**

— Σωστά. Πριν, ας πούμε, «ασπασθεί» η ελληνική κοινωνία το τσιφτετέλι και το μπουζούκι ήταν μάλλον προσκείμενη προς τη δυτική μουσική. Κέρκυρα, Επάνησα, καντάδα. Υπήρχε ένας ευρωπαϊκός εξευγενισμός. Εξευγενισμός υπήρχε και όταν η χώρα είχε κατακτηθεί από τη Βενετία. Στην Κρήτη, στο Μοριά. Είχαμε τεράστιο πολιτισμό επί Βενετίας. Όταν ήρθαν οι Τούρκοι, οι εξ Ανατολής, εκαταστρέψανε την Ελλάδα και ό,τι υπήρχε όρθη. Οι Τούρκοι δεν εξιλεώνονται με τίποτα. Ούτε με τα Νταβός ούτε με τίποτα. Θα είναι οι κακούργοι των αιώνων. Διότι όταν είχαμε κατακτηθεί από τους Ενετούς γράγαμε τον «Ερωτόκριτο», τη «Θυσία του

Αβραάμ». Αυτά είναι επιρροές της Δύσης. Ο,τι είναι επιρροή της Ανατολής, εκτός από την Ορθόδοξη Εκκλησία, είναι χυδαίο, πρόστυχο και υπάνθρωπο.

— **Δεν θα ήπρεπε να συγχέουμε, όμως, την αγάπη του λαού και άλλων κοινωνικών ομάδων στη λαϊκή μουσική.**

— **Το τσιφτετέλι είναι χυδαίο, το μπουζούκι είναι χυδαίο και λαϊκίστικο. Αυτά φθείρουν ένα λαό, του καταστρέφουν την υγιά, του κάνουν αγενή και πρόστυχο.**

— **Αν κάναμε μια παρένθεση και σας ρωτούσα πώς κρίνετε τη στάση του πρωθυπουργού και το πνεύμα του Νταβός;**

— Δεν έχω καμιά σχέση και δεν ανακατεύομαι. Δεν έχω λόγο να ανακατευτώ σ' αυτά τα πράγματα.

— **Απογοητευθήκατε πολύ γι' αυτό, αρνείσθε να μιλήσετε;**

— Όχι. Αλλά πάντοτε πίστευα σε άλλα πράγματα. Δεν πιστεύω στην πολιτική γενικώς. Δεν έχουμε μεγάλες εμπειρίες από την πολιτική, όχι μόνο εδώ αλλά και διεθνώς.

— **Δεν έχετε δίκιο...**

— Εκλεκτά γεγονότα και εκλεκτές προσωπικότητες από καιρού εις καιρόν ναι, αλλά σε πολύ αραιά διαστήματα. Σε πολύ αραιά. Τώρα προχωρούμε προς την τεχνολογία. Και αυτό είναι ένα μοιραίο πρόγραμμα της ανθρωπότητας. Τώρα ο άνθρωπος πρέπει να πάρει στα χέρια του όλα τα τεχνικά μέσα για να εξασφαλιστεί ο υλικός βίος. Εάν δεν συμβεί ένας παγκόσμιος πόλεμος. Είναι πολύ νόμιμη πάντως η πορεία που κάνει η ανθρωπότητα. Πιστεύω βέβαια ότι κάποτε η εξέλιξη αυτή θα σταματήσει και θα πάρει το πάνω χέρι το πνεύμα. — **Είσαθε λοιπόν αισιόδοξος για το μέλλον του ανθρώπου.**

— Δεν πρόκειται για αισιοδοξία. Είναι απλώς ιστορική μοιραιότητα. Διαδέχεται η μία φάσις την άλλη. Τώρα υπάρχει υλιστική έννοια του κόσμου, μετά θα υπάρχει πνευματική και θα διαδέχονται η μία την άλλη.

— **Υπάρχει κάτι που σας έχει απογοητεύσει όλα αυτά τα χρόνια;**

— Ο θάνατος της γυναίκας μου είναι μια μεγάλη απογοήτευση. Ακρω-

τηριασμός, τον οποίο υφίσταμαι ακόμη. Δεν αναπληρώνεται αυτή η απουσία. Δεν μ' έχει μόνο απογοητεύσει. Με κάνει να αισθάνομαι ανάπηρος. Και ό,τι εξακολουθώ, το εξακολουθώ και για λογαριασμό της.

— **Και όσον αφορά την κοινωνική σας πορεία, το πέρασμά σας από τη ζωή, τι σας έχει απογοητεύσει;**

— Δεν είχα ώρες εγώ για κοινωνική ζωή. Έκανα πρόβα το πρωί, παράσταση το απόγευμα, πρόβα το βράδυ. Εμάς μας φιλοξενούσαν οι υπηρέτες μας. Δεν είχαμε κοινωνική ζωή. Είμαστε για μισό αιώνα υπόδουλοι του θεάτρου, το αγαπούσαμε περιπαδώς. — **Πρέπει λοιπόν να ζήσατε πολύ ευτυχισμένα.**

— Ναι. Μας άρεσε πάρα πολύ. Πάρα πολύ. Τίποτ' άλλο δεν μου άρεσε εκτός από το θέατρο κι απ' αυτό τον τρόπο εκφράσεως του εαυτού μας. Δεν μπορώ να παραπονεθώ, διότι και τώρα ακόμη μπορώ να παίζω. Ίσως να μην τα καταφέρω του χρόνου...

— **Νομίζετε ότι οι σημερινοί νέοι αγαπούν τόσο βαθιά το θέατρο;**

— Δεν μπορείς να γίνεις καλλιτέχνης χωρίς να σπουδάσεις. Χωρίς να καλλιτεργήσεις τον εαυτό σου πνευματικά, αισθητικά και σωματικά. Οι δραματικές σχολές κάτι προσπαθούν να κάνουν, αλλά δεν νομίζω ότι είμαστε ευχαριστημένοι από τα προϊόντα τους. Επειτα, το θέατρο σήμερα νομίζω πως είναι μια αφορμή προσελκύσεως των νέων που δέλουν νυχτερινή ζωή. Που δέλουν να ζουν με γυναίκες το βράδυ, ν' αποκτήσουν μία κούρσα, ένα διαμέρισμα. Η ευζωία. Δεν έχω δει ακόμη νέους με ασκητικές τάσεις. Να προσπαθούν να γίνουν κάτι καλύτερο από τις μοντέρνες επιταγές...

— **Μήπως επειδή έχει αλλάξει και η εποχή, έχουν αλλάξει οι όροι του ασκητισμού...**

— Όχι. Το θέατρο έγινε ένα μέσο ευζωίας. Διότι όταν πας στο μουσικό θέατρο, μπορείς να παίρνεις και 200.000 δρχ. τη βραδιά. Οι νέοι μοναδικό μέλημα έχουν ν' αυξήσουν τα εισοδήματά τους. Το θέατρο πα προσελκύει τους ανθρώπους που θεωρούν την καλοπέραση ως επιδίωξη της ζωής.

Νικηφόρος Βρεττάκος

«Βαδίζουμε στο χείλος του γκρεμού. Περιοριστήκαμε σε 200 λέξεις. Όσες χρειάζονται για αγοραπωλησίες»

Δημοσιεύουμε σήμερα για μια ακόμα φορά απόψεις ενός «αριστερού», του Νικηφόρου Βρεττάκου. Απόψεις γεμάτες απογοήτευση για το ζοφερό σήμερα, μα και αγωνία για το άγνωστο αύριο. Ο λόγος του ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου είναι ένας κεραυνός προερχόμενος απ' τον Ταΰγετο, ένα πνευματικό σάλπισμα για να αποφευχθεί «Ο Καταποντισμός μέσ' την ευρωπαϊκή χοάνη». Την πίκρα και την αγωνία του ποιητή θα την αισθανθούμε σε λίγο, την αγωνία όμως των γύφτων του ΠΑΣΟΚ -όπως τραγουδά ο Σαββόπουλος- και κυρίως των δεξιών πατριδοκάπηλων δεν την αισθανθήκαμε ποτέ. Η μεγαλοσύνη των Εθνών δεν μετριέται με το στρέμμα αναφέρει ο Παλαμάς, μετριέται όμως η κατάντια της Δεξιάς.

Με ολοφάνερη πίκρα ο ποιητής και με λόγο αργό και βαδυστόχαστο τη μέρα που πήρε επίσημα το χρίσμα του Ακαδημαϊκού είπε: «...Η ηθική μας αντίσταση έχει καταδέσει τα όπλα και κινδυνεύουμε να καταποντιστούμε μέσα στην ευρωπαϊκή χοάνη, που αύριο δ' αρχίσει να επεκτείνεται και προς τα εδώ... Αρχίσαμε να κατεδαφίζουμε τη γλώσσα μας κι αυτό ισοδυναμεί με την κατεδάφιση του ίδιου του εαυτού μας...».

«Και θα κάνω μια διαπίστωση εδώ, μια διαπίστωση μόνο! Παρά την καταβολή μεγάλου τμήματος σε διαδοχικούς απελευθερωτικούς αγώνες, περνάμε κρίσιμες ώρες. Και αυτό εδώ το κρατίδιο χρειάζεται μια καινούρια απελευθέρωση!...».

Τα λόγια του Ακαδημαϊκού κλόνισαν τότε τον πνευματικό κόσμο της ανυπόλιπτης Ελλάδας, τον κλόνισαν όμως και πάλι προσωρινά. Τις επόμενες μέρες ξεχάστηκαν τα λόγια του ποιητή και το πνεύμα χάθηκε μέσ' τον αστικό βούρκο της καπιταλιστικής Δημοκρατίας.

Στις 6 Νοεμβρίου του 1988 στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» δημοσιεύτηκε μια συνέντευξη του Νικηφόρου Βρεττάκου με αφορμή την ανακήρυξή του ως «Αθάνατου». Επειδή τέτοια λόγια πάντα είναι επίκαιρα και προφητικά δίχως άλλο τα αναδημοσιεύουμε. Η συνέντευξη παραχωρήθηκε στην Π. Κεφαλά.

Ο Νικηφόρος Βρεττάκος, μιλάει και πάλι αργά, ήπια, με λόγο πλαστικό, ποιητικό. Ακόμα κι όταν λέει πράγματα δυσάρεστα, όταν περιγράφει καταστάσεις άσχημες, επικίνδυνες και τις κρίνει με αυστηρότητα, αλλά και συγχρόνως με βαθύτατη ανθρωπιά... Και μιλάει πολύ, πάρα πολύ για τους νέους.

● Το βάρος πρέπει να το ρίξουμε σ' αυτούς, στους νέους ανθρώπους! Είναι ανάγκη να το κάνουμε! Πρέπει να τους κερδίσουμε από το στόμα του Μινώταυρου, που τους καταπίνει! Γιατί οι νέοι δεν πιστεύουν σε τίποτα. Κανείς δεν τους καθοδηγεί να πιστέψουν σε κάτι! Όλα είναι πιστευτά. Και οι ιδέες και τα συναι-

σθήματα... Η τεχνολογία δημιούργησε μια ανώμαλη κατάσταση, γιατί δούλεγε σε βάρος της ανθρωπίνης γυχής! Κάτω από το βάρος της η ανθρωπίνη γυχή έπαθε καδίζηση!... **Κι όμως ο άνθρωπος θα έπρεπε να νοιώθει υπερήφανος γι' αυτό το δαύμα -της τεχνολογίας- που αυτός έφτιαξε.** Και όχι να φτάσει να αι-

οδάνεται ένα «τίποτα» μπροστά της...

— **Και πιστεύετε πως αυτό έχει τρομάξει τους νέους; Πως τους έχει «βουλιάξει» η τεχνολογία; Μήπως η αιτία βρίσκεται σε πιο «κοντινά» πρόσωπα και πράγματα;**

● Όλα μαζί έχουν παίξει το ρόλο τους! Όταν ξέρουν, οι νέοι μας, πως από μέρα σε μέρα κινδυνεύουν όλα να πναχτούν στον αέρα, όταν έχουν συνειδητοποιήσει την απειλή του πυρηνικού ολέθρου, πως να πιστέψουν στο μέλλον; Ύστερα οι νέοι δεν έχουν πια ιδανικά. Κανείς δεν τους τα δίνει για να τα έχουν! Τα μόνα αγαθά που προβάλλονται είναι τα υλικά. Ο αρπακτικός καταναλωτισμός! **Να πάρουμε, να κερδίσουμε να φάμε...** Δημιουργείται μπροστά τους ένα τείχος, χωρίς ανοίγματα, χωρίς παράθυρα, όπου κάθε τι καλό λιμνάζει, καταδικάζεται σε αποσύνθεση!

— **Και δεν υπάρχει τρόπος ν' ανοίξουν παράθυρα, να βρεθούν διέξοδοι;**

● Πως δεν υπάρχει; Αλλά χρειάζεται η φρονίδα από την πολιτεία, από τους δασκάλους, από τους γονείς. Οι νέοι είναι έτοιμοι να επωφεληθούν από τη διέξοδο που θα τους ανοιχτεί. Έχουν ανάγκη από θάρρος, από σωστά και καλά λόγια, από φως... Το ξέρω πολύ καλά αυτό, γιατί έρχομαι πολύ συχνά σε επαφή με τους νέους. Με καλούν στα σχολεία τους και πηγαίνω. Μου γράφουν από διάφορα λύκεια. Να εδώ, από το Αιγάλεω, από το Αίγιο... Και πηγαίνω! Και κουβενιάζω με τα παιδιά. Και τους διαβάζω στίχους! Στίχους που έχουν «αίμα ζωής» μέσα τους! Και τότε βλέπεις αυτά τα παιδιά πως αλλάζουν, πως ανεβαίνουν, πόσο ενδιαφέρον δείχνουν, πόσο αισθάνονται τη ζεστασιά... Ο πυρήνας υπάρχει πάντα, αυτό είναι σίγουρο! Ο πυρήνας του καλού. Ο πυρήνας για το ανέβασμα του τόπου. **Οι άνθρωποι, και πιο πολύ οι νέοι, έχουν ανάγκη από φως...** Κι έχουμε ανάγκη, σ' αυτό τον τόπο -το τόνο και στο λόγο μου στην Ακαδημία- να ξαναγυρίσουμε προς τις ρίζες μας, για να το βρούμε αυτό το φως...

— **Πώς προτείνετε να γίνει αυτό;**

● Πριν απ' όλα να καταλάβουμε ΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ σ' αυτή τη χώρα! Ν' αρχίσουμε να φτιάχνουμε το σπίτι μας! Γιατί όταν πέφτουν τα κεραμίδια του σπιτιού μας, πρέπει πρώτα να τα φτιάξουμε και ύστερα να κοιτάξουμε παρά έξω! Όταν το σπίτι σου κινδυνεύει, όταν τον κοντινό σου άνθρωπο τον κλοτσάς, δεν μπορείς να μιλάς για... οικουμενικότητα! Δεν μπορείς να λες πως «είσαι οικουμενικός» και να ασχολείσαι με το τι κάνει ο άνθρωπος στην άλλη άκρη του ημισφαιρίου...

Για την παιδεία

— **Και πώς θα πρέπει ν' αρχίσουμε να φτιάχνουμε, κύριε Βρεττάκο... τα κεραμίδια του σπιτιού μας;**

● Με τη σωστή παιδεία! Η παιδεία μας πρέπει ν' αλλάξει! Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν φτιάχνουν ένα αναγνωστικό με τα απομνημονεύματα των αγωνιστών του 21! Υπάρχουν αριστουργηματικές σκέψεις. **Πολλή αγάπη για την πατρίδα, τη ζωή, την ελευθερία!** Πράγματα και λόγια που μπορούν να ξυπνήσουν τα νέα παιδιά, να τους δείξουν κάποιο δρόμο, που κανείς δεν τους δείχνει στην αλλοπρόσαλλη κοινωνία που ζούμε σήμερα. Και που δεν βοηθάει καθόλου στην αφύπνιση του πνεύματος και της καρδιάς!...

● Την ημέρα της απονομής, ήλθε στην Ακαδημία ο σημερινός υπουργός, ο Αντώνης Τρίτσης. Μιλήσαμε. Φαίνεται άνθρωπος με ανησυχίες, με οράματα... Εσείς, τώρα, ίσως θα μου πείτε, πως δεν αντιδρά όσο θα έπρεπε... Κι εγώ θα σας απαντήσω! Αν αντιδρούσε, αν γινόταν πιο αγωνιστικός... μάλλον δεν θα ήταν πια υπουργός...

— **Στο δέμα των αρχαίων Ελληνικών, ποια είναι η δική σας θέση;**

● Θα σας απαντήσω λέγοντας πως τα σημερινά νέα παιδιά, έτσι όπως αποκόβονται από τη γλώσσα των προγόνων τους, φτάνουν όχι μόνο να μην μπορούν να κατανοήσουν ένα αρχαίο κείμενο, αλλά να μην μπορούν να καταλάβουν τον Παπαδιαμάντη, τον Καβάφη! Το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό. Η γλώσσα μας συρρικνώνεται. **Κανείς δεν ενδια-**

φέρεται να εκφραστεί με έννοιες πέρα απ' αυτές τις καθημερινότητες. Χρησιμοποιούμε μονάχα τις λέξεις της συναλλαγής! Αυτές μας φτάνουν! Διακόσιες λέξεις, το πολύ, είναι αρκετές για τις συναλλαγές και τις αγοραπωλησίες! Ετσι, μεγαλώνει μέσα στον άνθρωπο το κενό...

— **Που θα γέμιζε με την πληρέστερη γνώση της γλώσσα μας και το πλουσιότερο λεξιλόγιο;**

● Για την ώρα... δίδεν το γεμίζον το νάιτ κλαμπ, οι ντίσκο, το ποδόσφαιρο, τώρα τελευταία και το μπάσκετ! Αυτά έχουν κυριαρχήσει! **Αποτελούν την ταυτότητα του σημερινού Έλληνα!** Υπάρχουν, βέβαια και τα ναρκωτικά για αρκετούς! Πώς να γίνει διαφορετικά; Όταν υπάρχουν νέοι άνθρωποι, που χωρίς ιδανικά, χωρίς διεξόδους, φτάνουν στο σημείο να σκέπτονται: «Δε βαριέσαι! Παλιοζωή είναι; Θα περάσει!»

Τα σκυλάδικα

— **Μιλάτε με πολλή πικρία σαν να λέτε πως έχουμε φτάσει στην άκρη του γκρεμού...**

● Προς τα εκεί βαδίζουμε! Πώς να γίνει αλλιώς; Όταν τόσοι πατεράδες έχουν σαν μεγάλη γυχαγωγία και μοναδική... πνευματική τους απόλαυση, τα σκυλάδικα; Όταν τόσοι και τόσοι δάσκαλοι αδιαφορούν για το πνευματικό ανέβασμα των παιδιών, για τις ευαισθησίες τους, και αρκούνται να διδάσκουν, τύπικά, «αυτά που επιβάλλει ο κανονισμός του Υπουργείου Παιδείας»;

Υπάρχουν βέβαια, φωτεινές εξαιρέσεις, αλλά, κατά κανόνα οι δάσκαλοι είναι βυθισμένοι σε αδιαφορία και απάθεια!

— **Και πού μπορεί να έχει τη ρίζα της, κατά τη γνώμη σας, αυτή η αδιαφορία;**

● Φοβάμαι πως έχουμε χαλάσει ως λαός, πως μας έκαναν να μην πιστεύουμε στη ζωή και στις ηθικές αξίες! Μας έκαναν να λογαριάζουμε μονάχα τα υλικά αγαθά. Σ' αυτά που μεταφράζονται σε «κέρδος»...

Κι έπειτα υπάρχει όλο και πιο έντονη, στα τελευταία χρόνια, η κομματικοποίηση. Αρχίζει από το δημοτικό ακόμα, περνάει στο γυμνάσιο,

στο λύκειο, στο πανεπιστήμιο... δηλητηριάζει τους νέους, τους διχάζει, όπως έχει διχάσει και τους μεγάλους, από τότε που βγάλανε στα μπαλκόνια τους τις πράσινες, τις μπλε, τις κόκκινες σημαίες! Κι έτσι, για τους νέους, λέω εδώ, η εκπαίδευση έχει περάσει σε δεύτερη μοίρα! Πολλοί νομίζουν ότι τα προβλήματα τους θα τα λύσει το όποιο κόμμα, η πολιτική! **Δεν καταλαβαίνουν πως το «δικό τους» πρόβλημα, το προσωπικό, κανένα κόμμα δεν πρόκειται να το λύσει.** Ετσι, όταν το αντιλαμβάνονται και είναι αργά, περνάνε στην απάθεια, στην αδιαφορία...

— **Βλέπετε την «αδιαφορία» ως «σήμα κατατεθέν» της κοινωνίας μας. Πώς όμως μπορούμε να ξεφύγουμε απ' αυτήν;**

● Θα το επαναλάβω! Με πιο σωστή παιδεία! Που πρέπει όμως ν' αρχίσει από γηλά. Από εκείνους που βρίσκονται στην κορυφή, που κυβερνάνε τη χώρα! Πρέπει ν' αποκτήσουν πρώτα παιδεία αυτοί, για να τη μεταδώσουν πιο κάτω! Για να φτάσει στη βάση της πυραμίδας, στο λαό... **Δυστυχώς, το κράτος έπαιξε πάντα και εξακολουθεί να παίζει ανασταλτικό ρόλο για τη μόρφωση, την καλλιέργεια και το ανέθασμα του κόσμου!** Ποιος μπορεί ν' αμφιβάλλει, όταν έχουμε τις λιγότερες πωλήσεις βιβλίων, στη χώρα μας και οι δίσκοι με τα μπουζουκοτραγούδα, πουλιούνται κατά χιλιάδες; Όταν ζητάς δίσκους με σοβαρή μουσική και σου λένε: «Δεν έχουν πέραση αυτά τα πράγματα». Και είναι φυσικό να μην έχουν πέραση, όταν τα πάντα σ' αυτό τον τόπο έχουν λιμνάσει και πιο πολύ απ' όλα το πνεύμα!

— **Οι πνευματικοί άνθρωποι της χώρας, πόσο μπορούν να βοηθήσουν στο να ταραχτούν αυτά τα «λιμνάζοντα ύδατα»;**

● Όταν λέμε «άνθρωποι του πνεύματος» είναι έννοια συμβατική. Γιατί και οι διανοούμενοι του τόπου αυτού έχουν γίνει χίλια κομματικά κομμάτια! Και ο διχασμός από την πολιτική, οδήγησε στη μονιμοποίηση της εχθροπάθειας! **Στην Ελλάδα, κανένας δεν κρίνεται πια από το έργο του ή την αξία του. Κρίνεται**

από το πού είναι τοποθετημένος πολιτικά! Φτάσαμε στο σημείο να καθορίζεται από τις πολιτικές μας πεποιθήσεις η «καλημέρα» που λέμε ή δεν λέμε στο γείτονα ή και τον χτεσινό μας φίλο! Εδώ αγωνίζονται οι Μεγάλες Δυνάμεις να φτάσουν σε μια συνύπαρξη κι εμείς αρνιόμαστε ν' απλώσουμε το χέρι στο διπλανό μας... Αναφερθήκατε πιο πριν στους «πνευματικούς ανθρώπους». Ναι, θα μπορούσε να σχηματιστεί απ' αυτούς ένα «Συμβούλιο Εθνικής Σωτηρίας» για να ερευνήσει τα πράγματα στον τόπο, για να κάνει προτάσεις. **Αλλά ΑΓΙΟ ποιους ΝΑ ΓΙΝΕΙ; Όταν ο καθένας αρνείται ν' απομακρυνθεί από το ΕΓΩ του και να δεχτεί κάποιον άλλο πλάι του;** Όταν ο καθένας θέλει να κατακτήσει τα πάντα μόνος του; Όταν λειτουργεί μόνον για τον εαυτό του και σε βάρος της κοινότητας; Υπάρχει φοβερός ατομισμός, στην Ελλάδα! Πολλά κούφια συνθήματα! Φωνασκίες! Φωνασκίες! Και ούτε ανθρωπίνη, ούτε εθνική συνείδηση πια...

— **Μιλάτε όλο και με περισσότερη απαισιοδοξία και πικρία!**

● Ναι, γιατί νομίζω πως βρισκόμαστε στο κακό μας το χάλι... Γι' αυτό και έγγραφα τη «Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη». Προσπαδώντας να ζυπνήσω κάποιους, να ταρακουνήσω κάποιες συνειδήσεις. Και στην παρουσίαση που έγινε του ποιητικού αυτού έργου, νομίζω πως κάποια πράγματα αναπήδησαν μέσα στο αίμα εκείνων που το άκουσαν... Ήταν κι ένας υπουργός. Που με πλησίασε μετά και μου είπε:

«Αυτό το έργο πρέπει να μπει σε όλα τα σχολεία!». Όμως, δεν βαριέστε... **Το όλο πνεύμα σήμερα στην Ελλάδα, είναι: «Περιφρόνηση προς τον τόπο αυτό! Περιφρόνηση προς τον ελληνικό λαό, ο οποίος και ευφυής είναι και αξία έχει, αλλά τον αφήνουν έτσι, σε επίπεδο χαμηλό, γιατί έτσι «βολεύει»!** Του λένε πέντε σαπουνόφουσκες. **Ο λαός είναι ευκολοπίστευτος. Παρασύρεται από ορισμένα τεχνητά ρεύματα, που δημιουργεί η πολιτική πάνω σε θέματα που τον καίνε. Χειροκροτάει. Επειτα μετανιώνει. Πάει πιο πέρα.**

Βρίσκει τα ίδια και χειρότερα. Και συνεχίζει να ζει στο ίδιο επίπεδο, το χαμηλό...

— **Και δεν βλέπετε να υπάρχει από πουθενά φως;**

Φως μπορεί να υπάρχει! Αν υπάρουμε τους νέους μας και τους βοηθήσουμε. Να βρουν δρόμους, ν' αποκτήσουν ιδανικά! Αν η παιδεία θα υποκινηθεί και θα βοηθηθεί απ' αυτούς που ανέλαβαν την ευθύνη! Απ' αυτούς που έδωσαν υποσχέσεις σ' ένα έθνος ολόκληρο, που έχει ιστορία! Δεν είμαστε ένας τυχαίος λαός. Δεν είμαστε μια τυχαία χώρα εδώ πέρα! Εδώ, φύτρωσε ό,τι ωραιότερο υπάρχει στην ανθρωπότητα! Είναι ασέβεια προς το χώμα που πατάμε, προς τον ήλιο που βλέπουμε, η αδιαφορία και η ασυνέπεια! **Δεν μπορείς να κάνεις προγράμματα, να αναλαμβάνεις ευθύνες, να δίνεις υποσχέσεις, να λες «θα σώσουμε την Ελλάδα»!** Και να διασώζεται μόνον η μονιμότητα της παρακμής μας... Είναι πικρό... και το βλέπεις στα μάτια των ανθρώπων... που γάχνουν για ένα φως. Που πλησιάζουν εμένα, έναν ποιητή και μου λένε: «Σας χρειαζόμαστε»!

— **Ίσως γιατί γάχνουν για κάποιους ηγέτες;**

● Ηγέτες που, όμως, δεν βρίσκονται ποτέ σωστοί. Ο λαός αυτός δεν είχε ποτέ ικανούς ηγέτες. Ήταν πάντα ανώτερός τους. **Ίσως γιατί όταν κάποιοι γίνονται εξουσία, δεν είναι καθόλου εύκολο να μείνουν αυτοί που ήταν πριν.** Κι αν κάποιοι το καταφέρουν, κάποιες μονάδες, δεν τους γνωρίζουμε ποτέ. Γιατί, αντιλαμβάνονται την παγίδα και φεύγουν γρήγορα!

— **Θα θέλατε, κύριε Βρεττάκο, να δώσετε ένα μήνυμα στους νέους;**

● Ναι. Θα ήθελα να τους πω ν' αντισταθούν, ν' αντιδράσουν στο κλίμα αυτής της εποχής. Που τους κρατάει μακριά από την πρόοδο. Γιατί πρόοδος δεν είναι να κερδίσεις πολλά χρήματα. **Πρόοδος είναι να κερδίσεις τον εαυτό σου.** Τον καλό σου εαυτό και να γεμίσεις το κενό μέσα σου με πράγματα που μπορούν να δημιουργήσουν αληθινή εσωτερική ευτυχία... Για να μην κρέμεται η γυχή σου στο κενό...

ΛΑ·Ι·ΚΙΣΜΟΣ

ή αλλοιώς

Ενός κακού (Δημοκρατία) μύρια έπονται (Λαϊκισμός)

**Ο Λαϊκισμός έχει σχέση με τον Λαό
όση σχέση έχει η ελευθερία με την
ελευθεριότητα.**

Η έκπτωση των αξιών, η πνευματική πενία, ο μαρasmus των μεταφυσικών τάσεων και ανησυχιών, η διαστροφή των εννοιών είναι μερικά απ' τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της φιλελεύθερης καπιταλιστικής Δημοκρατίας.

Όχι ο καλός, αλλά ο πονηρός, όχι ο έξυπνος, αλλά ο πανούργος, όχι ο τίμιος, αλλά ο ασιδασ, όχι ο μορφωμένος, αλλά ο ημιμαθής. Αυτός ο ανθρώπινος τύπος κυριαρχεί, κατευθύνει, εξουσιάζει. Είναι το γνήσιο τέκνο των «μοντέρνων» καιρών· είναι ο βασιλιάς, ο δυνάστης, ο αφέντης, ο εξουσιαστής της σύγχρονης μεταβιομηχανικής κοινωνίας. Είναι ο Λαϊκιστής.

Μια θλιβερή φιγούρα που αναδείχθηκε μεσ' από την πνευματική κόπρη της σκοτεινής εποχής μας. Μια άθλια μαριονέτα στα χέρια των Διεθνών μηχανισμών που σπνρίζουν το χασοκό παρόν στο πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και πνευματικό επίπεδο. Σε μία άλλη εποχή με πνευματικότητα, αξίες και ηρωισμό η λαϊκιστική νοοτροπία και οι εκπρόσωποί της θα είχαν πεταχτεί μεσ' τις βαδειές χαράδρες κάποιου Καιάδα.

Ο Λαϊκισμός είναι η χειρότερη ασθένεια που θα μπορούσε να μολύνει την κοινωνία μας. Ο Λαϊκισμός για το κοινωνικό σύνολο και το ανθρώπινο πνεύμα είναι ο καλπάζοντας πληθωρισμός για την οικονομία.

Ο Λαϊκισμός, βέβαια δεν είναι υπέρ του απλού λαού αλλά υπέρ των ίδιων των λαϊκιστών, για να μπορέσουν μ' αυτό τον τρόπο να διατηρηθούν στην εξουσία. Ο Λαϊκισμός —και μάλιστα στην πατρίδα μας— εμφανίζεται σ' όλες τις εκφράσεις της ζωής. Στη γλώσσα μας, στα μέσα ενημέρωσης, στον τρόπο διασκέδασης, στην οικονομική πολιτική, στα λόγια των βουλευτών «μας», στις οργανώσεις για την ισότητα των γυναικών, στους συνδικαλιστικούς φορείς, στους εκπροσώπους της παρηκμασμένης τέχνης.

Τα πάντα κάλυψε η ομίχλη του Λαϊκιστικού τρόπου ζωής. Μια νύχτα του νου, όπως έλεγε και ο Κομφούκιος. Μια νύχτα χωρίς φεγγάρι, χωρίς άστρα. Μια νύχτα που κανένας ήλιος δεν μπορεί να φωτίσει.

Ο Λαϊκισμός δεν πολεμιέται μόνο με τον αγώνα της πέννας και του λόγου. Θέλει κι άλλη δράση.

Να γκρεμίσουμε τα «σκυλάδικα» και να φράξουμε τις φωνές των αστεριών της νύχτας.

Να χαλιναγωγηθούν οι μίθοι των ποδοσφαιριστών και να πάγουν να πληρώνονται με αστρονομικά ποσά οι αλήτες «αθλητές» και οι παράγοντες του πιο βρώμικου αθλητικού κυκλώματος της χώρας.

Τι είναι λαϊκισμός;

ΣΤΟ υποθετικό θέμα «τι είναι λαϊκισμός;», μιας υποθετικής έκθεσης ιδεών, οι υποθετικοί μαθητές θα μπορούσαν να απαντήσουν με πλείστα όσα παραδείγματα από τον τομέα «ιδιωτική τηλεόραση» στην χώρα μας:

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να εξεγείρεσαι ως αντιπολίτευση επειδή η σημερινή Κυβέρνηση κάνει δια νόμου όσα εσύ είχες δεσμευθεί να πράξεις δι' υπουργικής αποφάσεως όταν ήσουν Κυβέρνηση.

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να είσαι διορισμένος υπάλληλος της ΕΡΤ και να απεργείς εναντίον της ιδιωτικής τηλεόρασης, όταν χρόνια ολόκληρα σιωπούσες ενώπιον του κάθε Μαρούδα και του κάθε Κωστόπουλου. Τώρα ξαφνικά σε ευαισθητοποίησαν τα «σκοτεινά συμφέροντα» που πάνε να πλήξουν την κρατική ραδιο-τηλεόραση.

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να καλλιεργείς την άποψη ότι ο οιοσδήποτε «δικαιούται για να» ιδρύει τηλεοπτικό κανάλι κι ως εκ τούτου είναι σκανδαλώδες που το σχετικό νομοσχέδιο βάζει προϋποθέσεις για το ποιος έχει προτεραιότητα στην παραχώρηση των αδειών.

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να είσαι αρχηγός αποτυχόντος κόμματος στις εκλογές - και το 1,01% είναι αποτυχία - και να φταίει γι' αυτό όχι εσύ ή το κόμμα σου αλλά οι εκδότες και τα πάσης φύσεως συμφέροντα που σε πολέμησαν. Λαϊκισμός, ακόμη είναι να κατασκευάζεις σκοτεινά συμφέροντα και συνωμοσίες και να αυτοανακηρύσσεται πολέμιός τους.

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να ανησυχείς ως έντυπο για την συγκέντρωση επικοινωνιακής εξουσίας στα χέρια «ολίγων» όταν σιωπούσες ή ανεχόσαστε παχυδερμικά την εισβολή του Κοσκωτά και μιλούσες - τότε πάλι - για «πόλεμο εκδοτών». Οι ευαισθησίες δεν μπορούν να ασκούνται επιλεκτικά.

Λαϊκισμός π.χ. σημαίνει να κρίνεις ολόκληρη την υπόθεση της ιδιωτικής (μη - κρατικής, αν θέλετε) τηλεόρασης όχι από το ίδιο το θέμα αλλά από το ποιοι θα πάρουν την άδεια. Αυτό δεν είναι μόνο λαϊκισμός αλλά και λίγο θλακεία.

ΑΥΤΑ είναι μερικά παραδείγματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν οι υποθετικοί μαθητές στην υποθετική έκθεσή τους. Το ευχάριστο είναι ότι στην χώρα μας ουδείς βάζει τέτοια θλακώδη θέματα σε εκθέσεις!

Να συντρίγουμε την ομοφυλοφι-
λία σ' όλες της τις εκφράσεις, ιδίως
τους πιο δραστήσιους εκφραστές της
όπως ήταν στο παρελθόν αυτός ο χυ-
δαίος και αρρωστημένος Ταχτσής.
Όταν πέθανε, όλος ο Δημοκρατικός
βόρβορος άρχισε να παράγει τόνους
δακρύων για να μας πείσει ότι ο άση-
μος γραφειάς ήταν λογοτέχνης. Μας
τον παρουσίασε όλος ο Τύπος σαν
πρότυπο Ανδρόε! Ποιόν; Τον Τα-
χτσή, το συχαμένο ανθρωπάκι που
φορώντας φούστες και τακούνια, γά-
ρευε πελάτες στη Συγγρού, στην Ο-
μόνοια ή στο σταθμό Λαρίσης.

Ω! πόσο χαμπλά αλήθεια πρέπει
να έχουμε φτάσει. Η γάγγραινα που
μόλυνε γοργά τα τελευταία 20 χρό-
νια το Ελληνικό σώμα σταμάτησε να
προχωράει γιατί δεν έχει πλέον τι άλ-
λο να σαπίσει.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Με αποκαλυπτικούς τόνους ο Ξαρχακός τραγούδησε την παραίτησή του.

Με αποκαλυπτικούς τόνους ο Ξαρχακός τραγούδησε την παραίτησή του.

«Πίστεια στις ηδικές αξίες, αγωνίσθηκα γι' αυτές και θεώρησα πως
θα μπορούσα να συμβάλλω ακόμα περισσότερο στην προώθησή
τους με την πολιτική και κοινοβουλευτική δραστηριότητα. Γελάστη-
κα όμως θάναυσα, γιατί κάθε κόμμα αποτελεί σφαγείο ιδεών υυχο-
πνευματικών εξάρσεων, ανδρώπινης και πολιτικής ελευθερίας.
Γιατί το Κοινοβούλιο, όπως λειτουργεί σήμερα, αποτελεί χώρο τυ-
πικής και άγονης λειτουργίας του πολιτικού διαλόγου και του πολι-
τικού γίννεσθαι. Γιατί το υφιστάμενο σύστημα της πολιτικής
λειτουργίας και έκφρασης είναι διαβρωμένο, βαδύτατα αντιπνευμα-
τικό, αντιηθικό και τελικά αντιανθρώπινο....».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ (σε επιστολή του προς τον Πρόεδρο της
Βουλής στις 12 Ιανουαρίου, με την οποία υπέβαλλε την παραίτησή
του από το βουλευτικό «αξίωμα»).

ΓΙΑΤΙ ΛΕΜΕ

ΓΙΑΤΙ

Θα καταστρέψει τον Μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον βιοτέχνη, τον μαγαζάτορα, όπου θα συνθληθεί μεσ' τις συμπληγάδες των πολυεθνικών.

ΓΙΑΤΙ

Όλες οι Ελληνικές Βιομηχανικές μονάδες θα πάγουν να είναι Ελληνικές. Θα πουληθούν μια προς μια στους ξένους πολυεθνικούς κολοσσούς. Ήδη το φαινόμενο έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις όχι μόνο στο χώρο των προβληματικών αλλά κυρίως στο χώρο των κερδοφόρων βιομηχανικών εταιρειών.

ΓΙΑΤΙ

Πρωωθείται έντεχνα και αποτελεσματικά ο λεκτικός μας αφελληνισμός και αναπτύσσεται μια οργουελική κοινωνία.

ΓΙΑΤΙ

η ΕΟΚ μισώντας την πνευματική αριστοκρατία αποδεώνει και προωθεί την αριστοκρατία του χρήματος. Διαστρέφει την έννοια των ίσων ευκαιριών και την αντικαθιστά μ' αυτή των πολύμορφων ισοπεδωτισμών.

ΓΙΑΤΙ

την ΕΟΚ την κατευθύνουν σιγνοί τεχνοκράτες χωρίς ανησυχίες πνευματικές, χωρίς μεταφυσικές αγωνίες, χωρίς ιδεολογία και περιεχόμενο πέραν απ' την γυχρή λογική των αριθμών. Ο θεός τους είναι ένας: οι νόμοι της καπιταλιστικής οικονομίας, η σκλαβιά της προσφοράς και της ζήτησης.

ΓΙΑΤΙ

θα πάγουν σε λίγες δεκαετίες να κατοικούν στην Ελλάδα Έλληνες. Η Διεθνιστική Προπαγάνδα της ΕΟΚ θα μας αφελληνίσει και από άποψη συνείδησης και από άποψη καταγωγής.

ΓΙΑΤΙ

η ΕΟΚ μισεί και καταδιώκει τη διαφοροποίηση των λαών όπου εκεί στηρίζεται η αρμονία της φύσης. Προπαγανδίζει έναν τρόπο ζωής παρανοϊκά ομοιόμορφο (π.χ. ρουχισμός, τρόπος ομιλίας, τρόπος διασκέδασης κ.λ.π.) και σκληρά ισοπεδωτικό.

ΧΙΣΤΗΝ ΕΟΚ

ΓΙΑΤΙ

την ΕΟΚ δεν την ενδιαφέρουν τα ήθη, τα έθιμα, η ιστορία και οι παραδόσεις των λαών. Μας βλέπει όλους σαν μια τεράστια αγορά που θα πουλήσει τα τυποποιημένα προϊόντα της.

ΓΙΑΤΙ

οι Ξένοι πράκτορες κατάφεραν και εξαγόρασαν όλα τα κόμματα και εξασφάλισαν αυτή τη σκανδαλώδη και εμετική συμφωνία στο θέμα της ένταξης στην ΕΟΚ. Που είναι άραγε ξεχασμένοι οι αντιεοκικοί λίβελοι των δύο μεγάλων «Προοδευτικών κομμάτων»;
Όλοι οι βουλευτές συμφώνησαν:

300 ΝΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΧΑΘΗ

ΓΙΑΤΙ

Δεξιοί ή Αριστεροί, Φιλελεύθεροι ή Σοσιαλιστές είναι οι δύο όψεις του αυτού νομίσματος και είναι γνωστό ποιοί διαχειρίζονται το χρήμα της ανθρωπότητας.

ΓΙΑΤΙ

η ΕΟΚ είναι επινόηση των Εβραίων και των Καπιταλιστών για να υποδουλώσουν οικονομικά στην αρχή και αργότερα ολοκληρωτικά τους λαούς της Ευρώπης.

Γι' αυτούς αλλά και για 1992 άλλους λόγους εμείς λέμε:

**ΕΞΩ ΤΩΡΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΟΚ
ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ**

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

«Ορίζεται απ' τη θεία πρόνοια ότι πρέπει να είμαστε δούλοι των βουλών του Θεού. Η θάλασσα δε σηκώνει κύμα εκτός αν φυσίζει ο άνεμος, ούτε το δένδρο κουνιέται εκτός αν ο άνεμος το αγγίζει' έτσι κι ο άνθρωπος δεν ενεργεί εκτός αν παρακινηθεί από τη θεία πρόνοια. Ευχαρίστως δεν θα αναμιγνυόμουνα σε πολεμικά έργα, αλλά ο κύριος του πνεύματός μου δεν μου επιτρέπει να το κάνω. Γιατί αν όλοι σκέφτονταν με τον ίδιο τρόπο, ο κόσμο θα στεκόταν ακίνητος....».

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(απάντηση στους Ινδούς Βραχμάνους
όταν ρωτήθηκε γιατί κάνει πολέμους)

Αποκλειστική συνέντευξη που παραχώρησε στο «ΜΕΤΩΠΟ» ο Δρ.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Είναι κάτι παραπάνω από γνωστό ότι το «ΜΕΤΩΠΟ» δεν έχει καμία σχέση με τα πολιτικά έντυπα του αστικού χώρου, γι' αυτό τον λόγο και η συνέντευξη που ακολουθεί και η οποία παραχωρήθηκε στον **Γ. Χάρλο** με την ιδιότητα του συντάκτη του «Μετώπου» από τον καταξιωμένο αγωνιστή - καθηγητή **Σπύρο Σταδόπουλο** δεν έχει χαρακτήρα σκοπιμοθηρικό. Αντίθετα το **ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ** μέσα από το εκφραστικό του όργανο, επιδιώκει την προβολή ατόμων που με το έργο και τους αγώνες τους προσέδωσαν μία μαζικότητα στο Εθνικιστικό κίνημα της χώρας μας. Ετσι η συγκεκριμένη συνέντευξη αποσκοπεί αφ' ενός στην διατύπωση μίας αξιόπιστης κριτικής σχετικά με την πορεία του Ελληνικού Εθνικισμού, στοχεύοντας παράλληλα σε μία προοπτική, στην **ΑΦΥΠΝΙΣΗ** των Εθνικολαϊκών δυνάμεων ώστε να αποδειχθεί περὶτρανα ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός στην Ελλάδα έχει πολιτικές ρίζες και μέλλον.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΕΣΕΣΙ

Η συνέντευξη διακρίνεται σε δύο μέρη. Στο πρώτο ο συναγωνιστής Σταδόπουλος λαμβάνει ως σημείο αναφοράς του το πρόσφατο βιβλίο που εκδόθηκε από μέλη του ΕΣΕΣΙ με τίτλο «**Που πήγαν εκείνα τα Παιδιά....**». Το βιβλίο αναφέρεται στην κυρίαρχη αγωνιστική παρουσία του **Σ. Σταδόπουλου** στην **Ιταλία** ως αρχηγός του φοιτητικού κινήματος **ΕΣΕΣΙ** του **Θ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ ΤΟΥ ΒΕΝΤΟΥΡΗ κ.λ.π.**, που μαζί με το **FUAN** πραγματώσε το 1968 την αληθινή φοιτητική Εθνικολαϊκή επανάσταση. Είναι η χρονιά του Μάη των Παρισίων και της Σορβόνης, τότε που οι εβραϊόγυχοι **COEN** και **BENDIT** όπως και ο μηδενιστής **CAPANA** με το **MOVIMENTO STUDENTESCO** εκδήλωναν μια αμυχολόγητη αμφισβήτηση σε αντίθεση με το Εθνικιστικό ΕΣΕΣΙ που σφράγιζε ανεξίτηλα με τους αιματοβαμμένους και νικηφόρους αγώνες του την ιστορία του **ΕΥ-**

ΡΩΠΑΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ.

Στο δεύτερο μέρος της συνέντευξης ο συναγωνιστής Σταδόπουλος απαντά σε καίρια ερωτήματα που του θέτει το «Μέτωπο» καταδικυνείοντας ότι ο εθνικοσοσιαλισμός αποτελεί την έσχατη ελπίδα και το μέλλον των λαών.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕΤΩΠΟΥ: *Κύριε Σταδόπουλε ποιά είναι η γνώμη σας για το βιβλίο «ΕΣΕΣΙ - που πήγαν εκείνα τα παιδιά» που τέθηκε πρόσφατα σε κυκλοφορία, δεδομένου ότι θίγει μία άγνωστη για τους πολλούς πτυχή του Ελληνικού Εθνικισμού.*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: «Δεν είναι η στιγμή να αναφερθώ αναλυτικά και ιστορικά στον μύθο του ΕΣΕΣΙ, πλήν όμως πέρα από τα δερμά μου συγχαρητήρια για την κριτική των συναγωνιστών θεωρώ υποχρέωσή μου να' πω ότι το θαυμάσιο αυτό βιβλίο αναφέρεται σε κάποιες πτυχές της πολυσύνθετης από πλευράς αγωνιστών και δραστηριότητας κίνησης του **ΕΣΕΣΙ**, γιατί απλού-

στατα δεν υπήρχε πόλη και Πανεπιστήμιο της Ιταλίας που να μην έχει να επιδείξει μια μυριάδα αγωνιστών στελεχών. Θέλω όμως να αναφερθώ στα σημεία της καλοπροαίρετης κριτικής που γίνεται για τις μεταπολεμικές επιλογές, περισσότερο βέβαια των προσωπικών αλλά και γενικότερα πολλών στελεχών στην Ελλάδα, όπως επίσης και σε ορισμένα γεγονότα στην ίδια την δράση του ΕΣΕΣΙ.

Αρχίζοντας από το δεύτερο, δεν έχω λόγους να κρύγω ότι ο **ΕΣΕΣΙ** βαλλόταν από τους ανόπτους **Απριλιανούς στρατοκράτορες** και βεβαίως στόχος υπήρξε η ομάδα **ΒΕΝΤΟΥΡΗ** για τις ασυμβίβαστες ιδεολογικές της θέσεις. Πρέπει όμως οι συναγωνιστές να ξέρουν ότι πολύ πριν από το κυνήγι αυτής της τάσης, ο βασικός στόχος των ίδιων κυκλωμάτων ήμουν εγώ ο ίδιος, γιατί εξέφραζα αυτές τις ιδέες που όχι απλώς με απομάκρυναν από την ηγεσία του ΕΣΕΣΙ αλλά και μου αφαίρεσαν διαβατήριο και συνάλλαγμα.

Πιστεύω ακράδαντα ότι πέρα από κάποιους καιροσκόπους μέσα στις χιλιάδες των μελών και πέρα από κάποιες ανώριμες τοποθετήσεις, στον ΕΣΕΣΙ υπήρχε μια απόλυτη **ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ** η οποία εκφραζόταν σε μία ασυμβίβαστη **ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ**.

Ο βασικός λόγος της εκδιώξεώς μου από την ηγεσία του ΕΣΕΣΙ από τους **Απριλιανούς, Διπλωμάτες - Στρατοκράτες** υπήρξε πέρα από την καλλιέργεια Εθνικοσοσιαλιστικής συνείδησης στον ΕΣΕΣΙ το ότι στο **Α' Παγκόσμιο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ Συνέ-**

δριο έφερα αντιπροσώπους στην Αθήνα τα βασικότερα στελέχη του **MSI** και του **FUAN CERULLO** και **ANDERSON** για να εκπροσωπήσουν το Ιταλικό φοιτητικό κίνημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕΤΩΠΟΥ: Και όσον αφορά τις μεταπολιτευτικές πολιτικές σας επιλογές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν μπορώ κατ' αρχήν να δεχτώ την άποψη για απουσία μου από οποιοδήποτε αγώνα κάτω από οποιαδήποτε τακτική. Οι προσωπικές μου επιλογές όπως άλλωστε και του διαπρεπούς αγωνιστή Θ. Καραμπέτσου δείχνουν το αντίθετο. Και όφειλω να διευκρινίσω ορισμένες παρεξηγήσεις: Πρώτον δεν αληθεύει η προσχώρηση μας στην **ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ** και πολύ περισσότερο η έκδοση της «**ΝΕΑΣ ΔΕΞΙΑΣ**» στα πλαίσια της Ε.Π.

Η «**ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ**» προηγήθηκε κατά 2 χρόνια της ΕΘΝ. ΠΑΡ. και ακόμη οι ιδεολογικοί της προσανατολισμοί ήταν σαφώς διαφορετικοί από εκείνους του κόμματος αυτού. Μόνο και μόνο το γεγονός ότι η «**ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ**» καθιέρωνε τους όρους **ΕΘΝΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΛΑΤΙΚΗ ΔΕΞΙΑ** και σαν προμετωπίδα είχε τον χαιρετισμό της 4ης Αυγούστου με το γνωστό σύνθημα «**ΤΙΜΗ ΜΑΣ Η ΠΙΣΤΗ**», μόνο αυτό σε συσχέτισμό με τα άκρως Εθνικιστικά κείμενά της αποδύκνει την ιδεολογική της τοποθέτηση.

Και μιλώντας για την Ε.Π. στην οποία συμμετείχα τον τελευταίο μόνο καιρό, οφείλω να τονίσω ότι προσέφερε όλο το νεολαϊκιστικό δυναμικό της ΕΝΕΠ που σήμερα αγωνίζεται. Η ίδρυση του **Πατριωτικού Συνδέσμου «Ι. Καποδίστρια»** ήταν επιλογή που προκάλεσε το σύστημα, όπως άλλωστε και ο έντονος αντικαραμανλισμός μας. Εμείς οι Εθνικιστές οι προερχόμενοι από το ΕΣΕΣΙ είδαμε στον νέο φιλελευθεροσοσιαλίζοντα Καραμανλή τον ουσιαστικότερο κίνδυνο για την εξέλιξη οποιοσδήποτε Εθνικιστικού κινήματος, και λιγότερο στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο στο κάτω - κάτω της γραφής σαν αρχικό πολιτικό κίνημα - όχι σαν εξουσία μέσα στην ασάφεια των πολιτικοϊδεολογικών του προσανατολισμών είχε και εντονότα-

*Στη συγκέντρωση της Τάσσης RAUTI (Εθνικοσοσιαλιστές) με τίτλο **ΑΚΟΥ ΕΥΡΩΠΗ** δίπλα απ' τον συναγωνιστή Σταθόπουλο, διακρίνεται ο διακεκριμένος γεροϋσιαστής **RASTRELLI** Πρόεδρος της ομάδας της γε-*

τα Εθνικιστικά στοιχεία. (ΗΕλλάδα στου Ελληνες), κοινωνικοποίηση (**SOCIALIZAZIONE**) σε αντίθεση με την μαρξιστική κρατικοποίηση και συμμετοχή (**PARTECIPAZIONE**) που ως γνωστό αποτελούν την βάση κάθε Εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος.

Εξ' άλλου η ένταξη στην ΕΠΕΝ εμού και πολλών άλλων συναγωνιστών είχε μία και μόνο έννοια: Να μη χαθεί όλο εκείνο το δυναμικό που έβγαλε η ΕΝΕΠ, να αξιοποιηθεί οπδήποτε υπήρχε στο χώρο μέχρι να δοθεί διέξοδος στους Εθνικιστές, αν είχα τεθεί στα στελέχη της πρώτης διαλογής όπως δεν θα ήμουν παρά ένας συντηρη-

τικός αστός, πρέπει, ανεξάρτητα όμως από αυτά, να ειπωθεί ότι η ΕΠΕΝ παρά τις όποιες της αμαρτίες τροφοδότησε όλο τον σημερινό Εθνικιστικό χώρο. Καρποί της συμμετοχής μας στην ΕΠΕΝ ήταν η δημιουργία κάποιων στελεχών που στη συνέχεια πλαισίωσαν κινήσεις του χώρου: **ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΝΕΑ ΤΑΣΗ, ΕΝΕΚ, ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ.....** Εδώ βέβαια πρέπει να προσδέσω ότι ούτε ο Μαρκεζινισμός, που προηγήθηκε χρονικά και επεβλήθη από τον Κορυδαλλό, υπήρξε πολιτική επιλογή. Οχι μόνο δεν εντάχθηκαν στον Απριλιανομαρκεζινισμό, αλλά αντίθετα μαζί με τους Θ. Καραμπέτσο, Μανωλόπουλο

Νάπολη: Ιούνιος 1987.

Ο Συναγωνιστής Σ. Σταθόπουλος υγώνει το χέρι στον γνωστό Εθνικιστικό χαιρετισμό και σύσσωμο μισό εκατομμύριο ιταλών ομοϊδεατών του MSI ανταποδίδουν τον χαιρετισμό μέσα σε ένα Εθνικιστικό παραλήρημα. Διακρίνονται ακόμη. Ο αξιωματικός G. ALMIRANTE καθώς και ο βουλευτής PARLATTO της Εθνικιστικής τάσης του PINO RAUTI.

Π. και πολλούς ακόμη αγωνιστές, αντιπαράταξε τον Μαρκεζίνι το 1981 **το ΚΕΜΕ (ΚΙΝΗΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΩΝ)** σε πλαίσια καθαρά Εθνικιστικά και για **2.000 γήφους χάσαμε την έδρα στην Ευρωβουλή.**

Ως προς τους συναγωνιστές τώρα που έγραψαν το βιβλίο του ΕΣΕΣΙ, παρά την έλλειψη ενημέρωσης που είχαν, έχω να πω ότι η κριτική που έκαναν δεν παύει να υφίσταται και τους ευχαριστώ διότι μου δίνουν έναν τεράστιο ερεθισμό εντατικοποίησης και ανάληψης πρωτοβουλιών. Είναι γεγονός ότι οπωσδήποτε πέρα από τις όποιες αντίξοες συνθήκες, δεν έγινε αυτό που έπρεπε να γίνει.

Σήμερα είναι η ώρα να κάνουμε το χρέος μας, γιατί με νοσταλγία δεν κάνουμε πολιτική και ο ΕΣΕΣΙ δεν πρέπει να μείνει νοσταλγία.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕΤΩΠΟΥ: Ωστόσο μέσα από το βιβλίο διαφαίνεται μία απαισιοδοξία. Ποιά είναι η γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι γεγονός. Δεν δικαιολογείται όμως από έναν Εθνικοσοσιαλιστή η απαισιοδοξία όπως εκφράζεται από το βιβλίο. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι γνωστό ότι στην Ελλάδα δεν έχει σήμερα φορέα ενιαίο όπως το **MSI** ή το **FRONT NATIONAL**. Αυτό όμως σημαίνει ότι όχι μόνο δεν είναι νεκρός όχι μόνο ότι δεν υπάρχει αλλά βρίσκεται μέσα σε κάθε πτυχή της Ελληνικής πολιτικής ζωής, έτοιμος να αξιοποιηθεί σε κάθε στιγμή. Η προσπάθεια τόσων καιρών δεν πήγε χαμένη οι κατάλληλες προϋποθέσεις χρειάζονται.

Ήδη οι Εθνικιστικοί καρποί φυτρώνουν. Αμεσότερο παράδειγμα είναι η επιτυχής κίνηση του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ** που τόσα πολλά υπόσχεται, η έκδοση και η διάδοση του **«ΜΕΤΩΠΟΥ»** της **«ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ»**, του **ΕΝΕΚ**, της **ΝΕΑΣ ΤΑΣΗΣ**,

Όλα αυτά με τους εκφραστές τους (Κώνστας, Μιχαλολιάκος, Βορίδης, Δάκογλου κ.α.) αλλά και ένα σωρό ανένταχτοι Εθνικοσοσιαλιστές (Καλέντζης, Βεντούρης, Καρράς κ.α.) αποδυναμώνει ότι η δουλειά που έγινε όχι απλώς δεν πήγε χαμένη αλλά θα φανεί

πολύ σύντομα. Γι αυτό, επαναλαμβάνω, απαισιοδοξία δεν δικαιολογείται. Η κατάσταση άλλωστε στην πολιτική είναι απογοητευτική.

Γι' αυτό τώρα, αγνοί συναγωνιστές, σας γίνεται έκκληση να μην κωφεύσετε, στο μήνυμα που θα σας απευθύνω. Ήταν άλλωστε πολύ συγκυνηπική η έκκλησή που γίνεται προς εμένα και προς τους άλλους συναγωνιστές του **ΕΣΕΣΙ** στην Ελλάδα να μην κωφεύσουμε και που εξειδικεύεται με την αγωνιστική προσφώνηση **CAMERA-TA STATOPOULOS A NOI**. Θέλω να διαβεβαιώσω τους συναγωνιστές ότι όχι μόνο είμαι μαζί τους, αλλά δεν έπαυα ούτε στιγμή όσο κι αν είμαστε μακριά, όσο κι αν δίναμε μάχες σε διαφορετικούς γεωγραφικούς χώρους, πολιτικώς όμως ίδιους ή με διαφορετικές μορφές, ουσιαστικά είμαστε δίπλα και γεωγραφικά και πολιτικά, γιατί η παρουσία μας υπήρχε και στον Ελληνικό χώρο με οποιαδήποτε Εθνικιστική τάση, αλλά σίγουρα και στην Ιταλία που είναι συχνή η παρουσία μου σε όλους τους αγώνες του **MSI**. Επομένως προς τους αγνοούς συναγωνιστές που συνεχίζουν τον αγώνα του **ΕΣΕΣΙ** στα αιματοβαμμένα από το αίμα μας σταυροδρόμια Ιταλίας και Ευρώπης, μεταστρέφω την έκκληση, διαβεβαιώνοντάς τους ότι πολλά μπορούν να προσφέρουν στο να πυροδοτήσουμε τον γίγαντα του Ελληνικού Εθνικοσοσιαλισμού που πρόκειται πλέον να εκραγεί.

Τώρα που η εκ των πραγμάτων πολιτική παρουσία των Απριλιανών εξαλείφθηκε, είναι η στιγμή να καλέσουμε όλο το έμυχο δυναμικό που πιστεύει στις ιδέες μας να συταχθεί δίπλα μας στην κοινή προσπάθεια για ένα ενιαίο Ελληνικό Εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα.

Και η προσφορά μας μετά από διάφορα κινήματα, η σπορά των Εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών και η προώθησή τους μέσα στην νεολαία έχει δημιουργήσει έναν **ΧΕΙΜΑΡΡΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ** που είναι βέβαια ασυντόνιστος αλλά που νομοτελειακά σε σχέση με την διαφθορά της Ελληνικής κοινωνίας, μόλις βρει τον εκφραστή της θα σηματοδοτήσει εθνικιστικά την Ελληνική πολιτική ζωή.

Τώρα που η διαφθορά και η γαργαίνα της Ελληνικής πολιτικής ζωής, η γελοιοποίηση των πάντων ξεπέρασε κάθε όριο, εγώ μαζί με εσάς αγνοί συναγωνιστές και μ' όσους μπορείτε να στρατεύσετε, να επαναφέρουμε τα βιώματα και τους αγώνες. Μαζί μ' εσάς θα ακολουθήσουν και πολλές ακόμη χιλιάδες Εθνικιστών. Τώρα επείγει η στιγμή, εμπρός να δώσουμε όλοι το δυναμικό μας παρόν. Ο Γ. Βεντούρης να εμφανιστεί και να ενωθεί στον αγώνα μαζί μας, η δέση του είναι δίπλα μας κενή και τον περιμένει, η έκκληση απευθύνεται σε κάθε Έλληνα Εθνικιστή, δεν υπάρχουν πλέον άλλα περιθώρια αναμονής. **ΗΡΘΕ ΠΛΕΟΝ Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ.**

ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕΤΩΠΟΥ: Και τώρα κύριε Σταδόπουλε, ας υπεισέλθουμε σε κάτι πιο εξειδικευμένο. Για εμάς παράγοντας πολυδιάσπαστης του εθνικιστικού χώρου ήταν και είναι ακροδεξιά. Ποιά είναι η δική σας τοποθέτηση στο θέμα αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πρώτα απ' όλα η ακροδεξιά δεν έχει έννοια και περιεχόμενο. Χρησιμοποιούμε κατά το παρελθόν τον όρο Δεξιά σε αντιπαράθεση στον όρο Αριστερά. Είναι γνωστό ότι η Δεξιά έχει εκφραστεί με χίλιους τρόπους και με χίλιες τάσεις. Σήμερα πλέον πέρα από κάποιες ιστορικές αναφορές στην Γαλλική Επανάσταση, και ο ένας όρος και ο άλλος δεν έχουν καμμία ιδεολογική - φιλοσοφική έννοια. Βρίσκονται σε κρίση και θα έλεγα ότι έχουν μεταξύ τους «αγκαλιαστεί» και το μόνο που εξυπηρετούν είναι τα συμφέροντα των δύο υπερδυνάμεων του καπιταλφιλελευθερισμού δηλαδή και του σοσιαλμαρξισμού.

Επιμείναμε στο παρελθόν στον όρο Δεξιά δίνοντάς της κάποια επίθετα **ΛΑΪΚΗ - ΕΘΝΙΚΗ** ούτε αυτό περνάει τα μηνύματα που θέλουμε να απευθύνουμε στον λαό. Δεν μπορούμε επομένως να επικροτούμε ακροδεξιές τάσεις και εκφράσεις μια και δεν αντιπροσωπεύουν ούτε πολιτικό πρόγραμμα ούτε βιοθεωρίες αλλά κυριολεκτικά εκφράζουν μια εξτρεμιστική και βλακώδη αντίδραση στις προκλήσεις του εβραιοκαπιταλμαρξιστικού

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Άριστοι μάγειροι των ψευδών ειδήσεων και της στρέβλωσης των γεγονότων συνεχίζουν μέσα στο λυκόφως του πιο αιματοβαμμένου αιώνα το τροπάριο της χιλιετήρης εξόντωσης. Στ' όνομα της οποίας ξανάφτιαξαν κράτος, στρατό, δημιούργησαν τράπεζες και πολυεθνικές εταιρείες, αγόρασαν όλο σχεδόν τον τύπο, «μαύρισαν την τέχνη», αλλοτρίωσαν τις κρατικές μηχανές μεγάλων δυνάμεων, δημιούργησαν πολέμους και απύθμενες καταστροφές σ' όλη τη μέση Ανατολή και στο γύρω απ' αυτήν χώρο, εξόντωσαν προσωπικότητες, αιματοκύλησαν λαούς, επέκτειναν τέλος τις μυστικές τους εταιρίες και τους αποσταθεροποιητικούς μηχανισμούς.

Οι αφιονισμένοι εβραίοι μακελάρηδες ή σφάζουν ή προπαγανδίζουν. Οι ιστορικοί του μέλλοντος, όταν βέβαια γκρεμιστεί το πλέγμα της Γιάλτας - γιατί κάποτε θα γίνει κι αυτό - θα μιλήσουν και οι δικαστές θα αποφασίσουν για μια δίκη απ' την αντίθετη πλευρά...

Ο θλιβερός Ελληνικός (sic) τύπος εκφυλισμένος και λεπλατημένος απ' το Κοσκωτικό χρέμα - δημοσίευσε πάλι πρόσφατα τους εβραϊκούς κλαυθμούς. Στο παρελθόν δεν ασχοληθήκαμε μ' αυτά τα κίτρινα καμώματα αλλά επειδή η πολύχρονη σιωπή μας εξαγρίωσε την περηφάνεια, φτιάξαμε ένα σύντομο ιστορικό οδοιπορικό με τον τίτλο ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ.

ΜΕΡΟΣ Γ' ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΟΧΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ένας σατανικός αρχάγγελος

Λίγα γνωρίζουμε για τον απόστολο Παύλο πριν προσπλυισθεί, μετά δε τον προσπλυισμό οι γνώσεις μας για τη ζωή του είναι αρκετές μα και αντιφατικές. Γεννήθηκε στις αρχές του πρώτου αιώνα στη Τάρσο της Κιλικίας, ένα σπουδαίο εμπορικό και πνευματικό κέντρο. Ήταν ένας εύπορος υφαντουργός, μίλαγε Αραμαϊκά, Εβραϊκά και βέβαια Ελληνικά αφού ήταν τότε η παγκόσμια γλώσσα του πνεύματος. Η Ελληνική του μόρφωση ήταν επιφανειακή. Είχε κάνει ραβι-

κές σπουδές και ήταν γνωστός σαν αστός Φαρισαίος. Ήταν περήφανος

για την εβραϊκή καταγωγή του και γενικά για τις πεποιθήσεις του: «Εκ γένους Ισραήλ, φυλής Βενιαμίν, Εβραίος εξ Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαίος». Το μίσος του κατά του Χριστιανισμού ήταν φλογερό.

Την πρώτη «επίσημη» θα λέγαμε εμφάνισή του στο προσκήνιο της ιστορίας την κάνει στον λιθοβολισμό του Στέφανου ως Σαύλος, με το πλευρό βέβαια του «οργισμένου λαού» που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά οργανωμένοι δήμιοι. Τότε ο Παύλος -αν και δεν

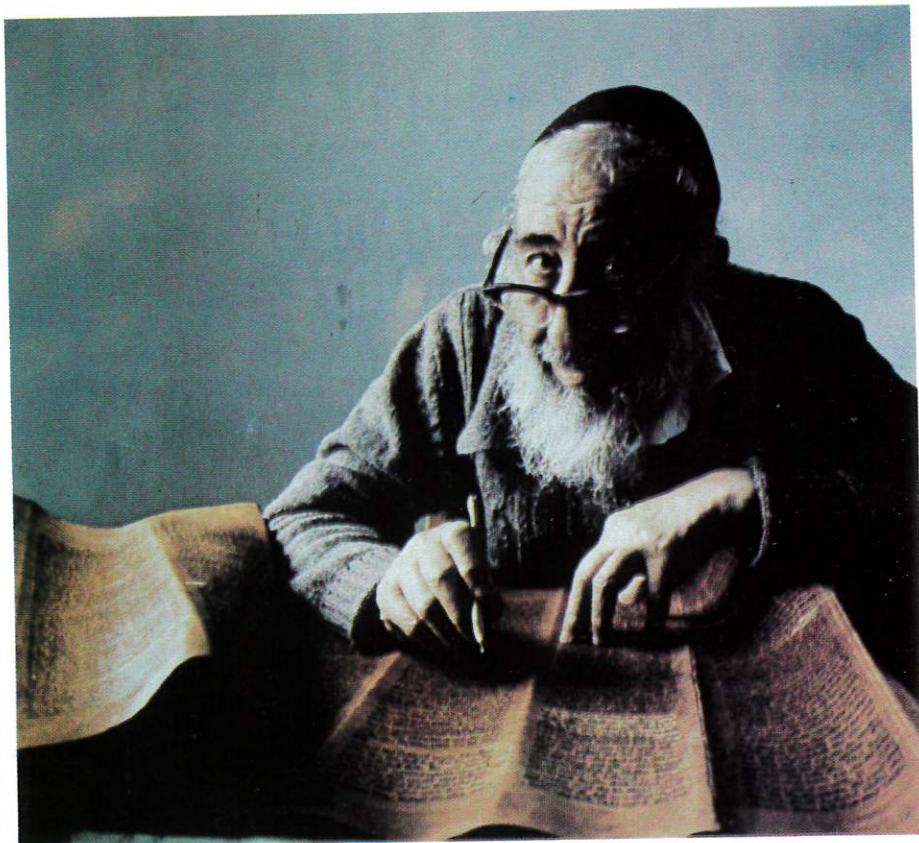
είναι επιβεβαιωμένο ότι μετείχε ενεργά στο λιδοβολισμό· ήταν ένας μαθητευόμενος βασανιστής. Την τρομοκρατική του δράση τη συνεχίζει και διώκει με φανατισμό κάθε νεωτεριστή, Ελληνιστή ή αγνό οπαδό του Ιησού. Δεκάδες οδηγούνται στα σκοτεινά κελιά απ' τιν... ευγενική φροντίδα του Παύλου· όπου σαν εύπορος και μεγαλοαστός Εβραίος είχε και το προνόμιο των λίγων: Να είναι Ρωμαίος Πολίτης. Ήταν «γεμάτος φονικές διαθέσεις και απειλές για τους μαθητές του Κυρίου» (Πράξεις). Εν συνεχεία, για να εκτονώσει ίσως το μίσος του μαζί με άλλα διωκτικά όργανα βαδίζει στη Δαμασκό όπου εκεί υπήρχαν πολλοί «άπιστοι για σωφρωνισμό». Ξαφνικά και ενώ βιάδιζε μεσ' την έρμη. «Φωτίζετε απ' το θείο λόγο» και πριν ακόμα φτάσει στην αμαρτωλή πόλη συντελείτε το «θαύμα» (έτσι ονομάστηκε) της μεταβολής του διώκτη Σαύλου σε απόστολο Παύλο.

Στις πόλεις που πριν από λίγο έσπερνε τον τρόπο τώρα τις επισκέπτετε σαν ηγέτης κήρυκας των λόγων του Ιησού. Γιατί άλλαξε ο Παύλος και το κυριότερο, γιατί δεν διώκεται αμέσως από τις αρμόδιες κατασταλτικές αρχές όπου ο ίδιος ανήκε στο πρόσφατο παρελθόν; Ήταν πασίγνωστος σα διώκτης, τώρα είναι πασίγνωστος σαν υποστηρικτής. Ο Ιησούς μέσα από μια συνοπτική διαδικασία 36 ωρών εκτελέστηκε, ο Παύλος όμως δρα ανενόχλητα και προκλητικά. Η παρουσία του για το Χριστιανισμό έχει ξεχωριστή σημασία, αφού απ' τη δράση και τη σκέψη του απόστολου εμπορεύεται σε μεγάλο βαθμό ή απολογητική και η τυπολατρεία του.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφέρουμε ότι ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η άποψη ότι ο Παύλος δεν ήταν ένα συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά δύο ή και περισσότερα και ότι: «Ο Παύλος» δημιουργείται απ' τη Ρωμαϊκή Χριστιανική ολιγαρχία της Ρωμαϊκής περιφέρειας. Και η συναρμολόγηση της προσωπικότητας του αντιπροσωπεύει τις κυριότερες πολιτικοδημοκρατικές ροπές που επικρατούν στη Ρωμαϊκή περιφέρεια, έτσι εξηγείται και η έντονη αντιφατικότητα της. Ο «προφήτης Παύλος» προορίζεται να

πείσει τις ηγέτιδες τάξεις των προσαρτημένων περιοχών ότι όταν η παλιά Ρωμαϊκή αριστοκρατία, που τον υποστηρίζει, καταλάβει την εξουσία αυτές όχι μόνο δε θα διχτούν αλλά αντίθετα θα βγούν κερδισμένες (Ν. Βεργίδης σ. 74 - Νέρων και Χριστός). Η επαναστατική αυτή άποψη αντλεί τις πηγές της όχι μόνο απ' τις ανεξήγητες και αιφνίδιες εξαφανίσεις του Παύλου με αποτέλεσμα τη δημιουργία ιστορικού κενού αλλά και από τη μελέτη των «Πράξεων» και των «Επιστολών». Τα κείμενα παρουσιάζουν πότε

Ευσέβιος (εκκλησιαστική ιστορία) αρκετοί χριστιανοί το 2ο αιώνα ήταν αντίθετοι με την αναγνώριση και του Παύλου αλλά και των επιστολών του ανεξαρτήτως του αν ο Παύλος ήταν υπαρκτό πρόσωπο ή κατασκευάσμα το κακό είχε γίνει. Τόσο αυτός όσο και ο Πέτρος -ο ένας εκπρόσωπος ενός νεωτεριστικού Χριστιανισμού- ο άλλος ένας Εβραϊκού Χριστιανισμού- διέστρεψαν τη διδασκαλία του Χριστού. Ο Παύλος δεν κήρυξε το θείο λόγο αλλά πολιτεύτηκε όπως θα δούμε, το θείο λόγο για οφέλη επίγεια και εξου-

Χαρακτηριστική φυσιογνωμία γλοιώδους Εβραίου. Κύριο μελμήμα του, η Παραχάραξη της ιστορικής αλήθειας.

ένα Παύλο σαν Ελληνιστή πότε σαν τυπικά ευσεβή Εβραίο. Οι έρευνες των γλωσσολόγων, αρχαιολόγων και των άλλων μελετητών -με τη βοήθεια μάλιστα του Ανδρομάτη- συγκλίνουν στην άποψη ότι τα «Παυλιανά κείμενα» δεν γράφτηκαν από το ίδιο πρόσωπο και δεν έχουν χρονική συνέχεια αλλά πολλά κείμενα προστέθηκαν εκ των υστέρων ή υπήρχαν εκ των προτέρων, αλλά δεν αλλοιώθηκαν για να εξυπηρετούν πάντα τις πολιτικές σκοπιμότητες.

Μάλιστα όπως μας πληροφορεί ο

σιαστικά, δικά του και των πλούσιων αφεντικών του.

Περιοδεύει στην Ασία, στην Ελλάδα, φτάνει και μέχρι τη Ρώμη. Διδάσκει, οργανώνει και προσυληπίζει. Ήδη, χωρίς να έχει το παλαιό της μεγαλείο, στάθηκε ευδυτηνής και περήφανη απέναντι στην κυρτωμένη ράχη του Εβραίου. Μόνο ένας Αθηναίος πρόδωσε και αυτό ήταν ο Διονύσιος ο Αεροπαγίτης.

Ο Ιουδαϊσμός πλέον είναι αποφασισμένος να ξεριζώσει τον μεγαλύτερο εχθρό του: τον Ελληνικό πολιτι-

σμό. Το έργο αυτό το αναλαμβάνει ο Παύλος. Το σχέδιο ήταν πράγματι σατανικό. Ο Εβραϊσμός ποτέ δεν συγκίνησε τους Έλληνες ή τους Ελληνόφρονους. Μόνο απέχθεια προκαλούσε. Έτσι ο Εβραϊός απόστολος -αφ' ενός αλλοιώνοντας τη διδασκαλία του Ιησού και αφ' ετέρου προσπαθώντας να «νεωτερίσει» τον Ιουδαϊσμό (κατάργηση περιτομής) - προσπάθησε με νέο προσώπιο να προσεγγίσει τους Έθνικούς. Τη «νέα» διδασκαλία την ονόμασε Χριστιανική. Στην ουσία δημιούργησε ένα Δούρειο Ιππο σε βάρος του Ελληνισμού. Ο Ιουδαϊσμός δεν είχε καμιά ελπίδα να επικρατήσει όσο ζούσε το Ελληνικό πνεύμα σαν πράξη και σαν θεωρία.

Η χαμελαιότητα αυτή αλλαγή του Ιουδαϊσμού, για να μη διαρρεύσει και καταστραφεί, κρατήθηκε μυστική απ' τις μεγάλες μάζες. Έτσι εξηγείται το μίσος των δογματικών Εβραίων - Σαδωμαίων, Ζηλωτών - κατά του Παύλου. Όμως είχε και απ' αυτόν τον κίνδυνο εξασφαλιστεί. Οι υπηρεσίες που παρείχε σε μεγάλες μερίδες της άρχουσας Ρωμαϊκής τάξης του διασφάλιζαν τη σωτηρία απ' τον μαινόμενο εβραϊκό λαό, που δεν μπορούσε να καταλάβει τα μακρόπνοα σχέδια του Παύλου. Στις δύσκολες στιγμές το Ιερατείο και οι Φαρισαίοι ποτέ δεν τον εγκατέλειψαν. Η επίσημη Εβραϊκή ηγεσία έμεινε πάντα στο πλευρό του γιατί αυτή του καθοδηγούσε.

Το 54 μ.Χ. αυτοκράτορας γίνεται ο Νέρωνας που όσο καινα μας ξαφνιάζει - αφού χιλιάδες χρόνια έχουμε ποπιστεί με τον ανπιερωνικό μύθο - εκτέλεσε μία προοδευτική και φιλολαϊκή πολιτική. Μια πολιτική κοινωνικά δίκαιη. Χτίζει θεάτρα, υδραγωγεία, πάρκα. Καταργεί τη βαρεία φορολογία και παίρνει μέτρα υπέρ των φτωχών. Αφαιρεί από τους άρχοντες το δικαίωμα της ζωής και του θανάτου για τους σκλάβους, βάζει όρους στις μονομαχίες. Διώκει τις αυδαιρεσίες των πλουσίων. Δίνει δάνεια και δώρα στους παλαίμαχους πολεμιστές. Διαδίδει με πάθος οτιδήποτε το Ελληνικό σε μια εποχή που η πνευματική ρώμη ανιπαθεί τους Έλληνες από πλέγμα κατωτερότητας. Φτάνει στην Ελλάδα και την ανακυρήσει ανεξάρτητη χωρίς μάλι-

στα φορολογικές επιβαρύνσεις. Γίνεται ο πιο δημοφιλής αυτοκράτορας στο λαό και ο πιο μισητός στην άρχουσα τάξη, που βλέπει να κινδυνεύουν τα άνομα δικαιώματά της. Έτσι αποφασίζουν να τον πολεμήσουν (Για την πολιτική του Νέρωνα βλέπε και τα βιβλία: α) «Νέρων και Χριστός» Ν. Βεργίδη σελ. 200-216 αλλά και σ' όλο το βιβλίο, β) «Αντιγνώση» Λ. Ζωγράφου σελ. 176-186, γ) Επίσης στο βιβλίο του Μ. ΣΙΜΟΝ «Οι πρώτοι Χριστιανοί».

Ο Παύλος βρίσκεται στη Ρώμη την εποχή που οι συνωμοσίες κατά της ζωής του Νέρωνα και κατά της έντιμης πολιτικής του εξυφαίνονται ή μια μετά την άλλη. Φίλοι, δάσκαλοι, παλατιανοί, συγγενείς, βάλλουν κατά του αυτοκράτορα. Ο Παύλος έχει ένα σοβαρό λόγο να μισεί θανάσιμα του Νέρωνα και αυτός είναι ο έντονος μέχρι πάθους Φιλελληνισμός του. Η πολιτική του Ρωμαίου αυτοκράτορα αντιστρατεύεται την πολιτική του Εβραίου απόστολου.

Μια επίσημη υποστήριξη του δοκιμαζόμενου Ελληνισμού απ' τη Ρώμη, θα κατέστρεφε τα σκοτεινά σχέδια του Ιουδαϊσμού. Έτσι η Εβραϊκή ηγεσία, μέσω του Παύλου, βάλθηκε με κάθε τρόπο να εξοντώσει το Νέρωνα και τον Φιλελληνισμό του. Παρόμοιες σκέψεις για την τύχη του αυτοκράτορα είχε και η άρχουσα Ρωμαϊκή τάξη που κινδύνευε απ' τη Φιλολαϊκή πολιτική του. Οι σχέσεις επομένως Παύλου και Πλούσιων Ρωμαίων συσφιχθηκαν για την αντιμετώπιση του κοινού εχθρού. Ήταν πάντως μια λυκοφιλία, αλλά ταυτόχρονα και η πιο βρωμερή συνωμοσία της Ρωμαϊκής ιστορίας.

Ο Σενέκας και οι άλλοι σφετεριστές του θρόνου βρήκαν στο πρόσωπο του Παύλου ένα κοινό προβοκάτορα, που με τις επιρροές του και τη διδασκαλία του ίσως κατάφερε να εξεγείρει το λαό κατά του Νέρωνα. Δημιουργώντας αναταραχή θα μπορούσαν πιο εύκολο να δικαιολογήσουν το έγκλημά τους. Η υπόθεση δεν ήταν εύκολη γιατί ο λαός αγαπούσε τον αυτοκράτορα. Πάντως και οι δύο πλευρές αλληλοεξυπηρετήθηκαν. Ο Παύλος χάριν της συνωμοσίας βρίσκεται στην Ισπανία

για να ξεσηκώσει τις επαρχίες και να δικαιωθεί η ανατροπή. Ευχαριστημένος απ' το έργο του επιστρέφει στη Ρώμη στις αρχές του '64 όπου μετά από λίγο ξεσπά η γνωστή καταστροφική πυρκαγιά. Όπως το παραδέχονται και οι εχθροί του Νέρωνα -Τόκιτος, Σουίτων- ο αυτοκράτορας βρισκόταν μακριά απ' τη Ρώμη (στο Αντιο) όταν ξέσπασε η πυρκαγιά και μόλις την τέταρτη μέρα ειδοποιήθηκε, γιατί κάποιοι δολοφόνησαν τους αγγελιοφόρους του. Οι άνθρωποι του Παύλου, με την παρότρυνση των διεκδικητών του θρόνου, έκαναν καλά τη δουλειά τους. Βέβαια αργότερα κατηγορήθηκε ο Νέρωνας ότι αυτός έβαλε τη φωτιά, αλλά ποιος αυτοκράτορας καίει την πρωτεύουσά του, γνωρίζοντας τις καταστροφικές συνέπειες για την οικονομία και τη γαλήνη του τόπου; Οι Εβραίο-Χριστιανοί ιστορικοί απάντηση δεν έδωσαν, έδωσαν όμως μια εύκολη λύση: τον βάφτισαν τρελό κι έτσι γλύτωσαν τις εξηγήσεις. Μια λύση που κατά καιρούς - και στον αιώνα μας - πολλούς έχει εξυπηρετήσει...

Ο Παύλος για 2 χρόνια κρύβεται (μάλλον στην Ασία) για να μην τον συλλάβουν οι φύλακες του Νέρωνα. Στη Ρώμη εξαπολύεται ένας σφοδρός διωγμός, σαν αντίποινα για τη δράση του Παύλου. Τελικά συλλαμβάνεται - όχι για τη θεολογική του άποψη αλλά σαν κοινός εγκληματίας - και θανατώνεται με τον πιο απιμωτικό τρόπο της εποχής: τον αποκεφαλίζουν. Κανείς δεν τον βοήθησε στα 2 χρόνια της φυγής του, «όλοι στην Ασία μου γυρίζουν την πλάτη» ομολογεί ο ίδιος και αυτό γιατί αποκαλύφθηκε ο ρόλος του και οι συνωμοσίες του: παράλληλα όμως - εκτός απ' τη δράση του Παύλου και του Σενέκα - η πυρκαγιά, οι Διωγμοί και οι παλατιανές μηχανοραφίες είχαν δημιουργήσει μια θυελλώδη κατάσταση στην αυτοκρατορία. Τελικά ο Νέρωνας, για να αποφύγει την ατίμωση αφού δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει το έντεχνο χάος, αυτοκτόνησε. Ο ήρωας του λαού ήταν νεκρός. Τέτοια ήταν η αγάπη που έτρεφαν στον αυτοκράτορα, που μετά το θάνατό του ευκαιριακές προσωπικότητες, εμφανίζονταν σαν Νέρωνες και ξεσήκωναν θύελλες ενθουσιασμού. Ο λαός δεν

μπορούσε και δεν ήθελε να πιστέψει ότι ο μεγάλος χορηγός του είχε πεδάνει.

Για να εξευμενίσει τον λαό η νέα Ρωμαϊκή ηγεσία έκανε μια κηδεία, στο νεκρό αυτοκράτορα, που η πολυτέλειά της ξεπέρασε τα ανθρώπινα όρια. Τέτοια μυθική τελετή δεν γίνεται βέβαια ούτε για τρελούς ούτε για μισητούς αυτοκράτορες. Αυτά τα επίθετα τα καλλιέργησε η Εβραίο-

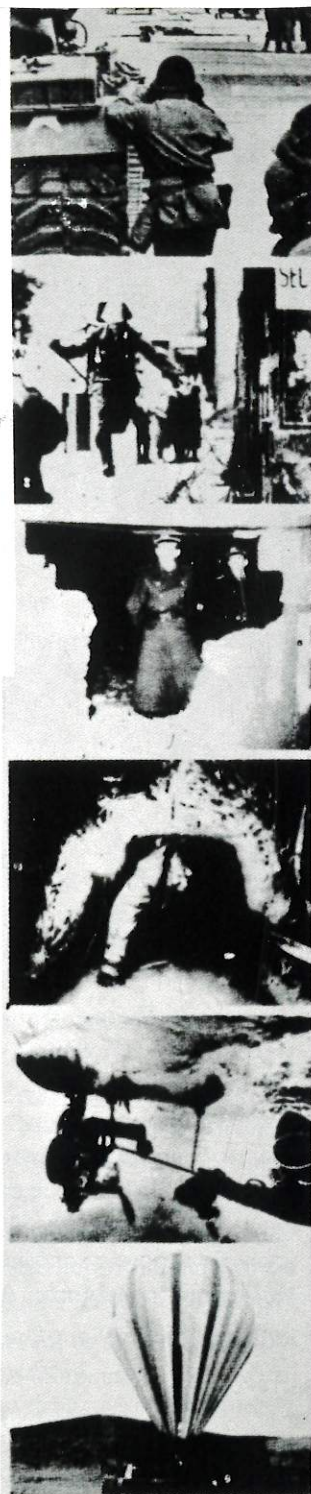
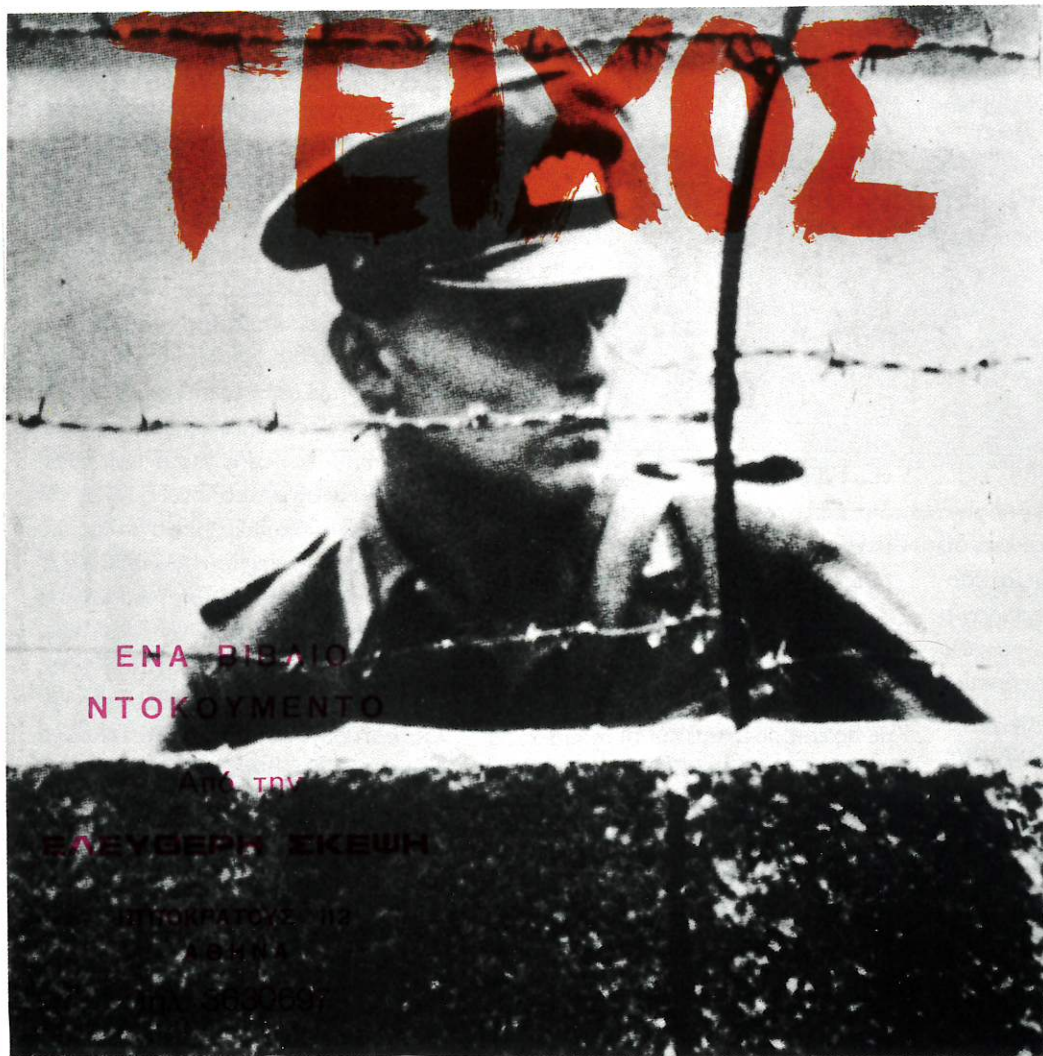
Χριστιανική προπαγάνδα για να κατασκευάσει το μύθο του Αγίου Παύλου, που τόσο εξυπηρέτησε τον Εβραίο-Χριστιανισμό και αργότερα τον καθολικισμό, τον άλλο μεγάλο εχθρό του Ελληνισμού. Ο Χριστιανισμός δεν ήταν ιστορική αναγκαιότητα αλλά επιβλήθηκε στην αρχή με την πανουργία και μετά με τη βία. Στα τέλη του 4ου αιώνα όταν πλέον ο Χριστιανισμός είχε καθιερωθεί έγιναν εγκλήματα κα-

ταστροφές και λεηλασίες ανείπωτες και ανεπανάληπτης φρίκης.

Πότε και αν ο Χριστιανισμός έπαυε να υπηρετεί ηδελφημένα ή αδελπτα τον Εβραϊσμό θα το δούμε σε επόμενα τεύχη του ΜΕΤΩΠΟΥ.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΟ

Η ΠΛΑΝΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝΙΑΣ

Ο Ρ. Μάξγουελ αγόρασε μετοχές κρατικής εφημερίδας

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 2.

Η ΚΡΑΤΙΚΗΣ ιδιοκτησίας ουγγρική εφημερίδα «Μαγκιάρ Χίρλαπ» μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρεία, το 40% των μετοχών της οποίας αγόρασε ο Βρετανός μεγιστάνας του Τύπου Ρόμπερτ Μάξγουελ.

Άρθρο του «Ελεύθερου Τύπου» της 2.11.1989 που αναγγέλλει την επέκταση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του Εβραίου μεγαλοεπιχειρηματία Ρ. Μάξγουελ. Εμπρός στο εβραϊκό χρήμα τίποτε δεν υπάρχει που να μπορεί να αντισταθεί...

Μια νέα εποχή φαίνεται να ανατέλλει στον τομέα της ενημέρωσης. Η ίδρυση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών σε συσχετισμό με τον υπάρχοντα Τύπο δίνουν μια ευρύτερη διάσταση στο χώρο της πληροφόρησης, σε σημείο μάλιστα πολλοί να χαρακτηρίζουν τις κοσμογονικές πραγματικά αυτές εξελίξεις σαν μια «Ανοιξη» στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και γυχαγωγίας. Τι κρύβεται όμως πίσω από αυτήν την επίπλαστη πραγματικότητα; Δικαιώνουν πράγματι τα γεγονότα τις όγμιες διαπιστώσεις εκείνων των αφελών που βλέπουν την ιδιωτικοποίηση των Μ.Μ.Ε. σαν γεγονός συνδεδεμένο με την ποιοτική αναβάθμιση των προγραμμάτων ενημέρωσης - γυχαγωγίας καθώς και με την αντικειμενικοποίηση των ειδήσεων, ή μήπως πίσω από την ωραιοποιημένη αυτή βιτρίνα κρύβεται έντεχνα η ενδόμυχη διάθεση κάποιων μεγιστάνων της οικονομικής ζωής να αναγορευθούν σε άρχοντες της τέταρτης εξουσίας; Τελικά, υπηρετεί η δημιουργία των ιδιωτικών καναλιών την αρχή του πλουραλισμού, ή μήπως πρόκειται

Σε πρωτοσέλιδο κύριο άρθρο της η εφημερίδα τονίζει ότι θα είναι πολιτικά ανεξάρτητη και ότι η πλειοψηφία των μετοχών θα παραμείνει σε ουγγρικά χέρια. Η συμφωνία με τον Μάξγουελ προβλέπει την χρήση των εγκαταστάσεων της εφημερίδας για την εκτύπωση της «Γιουροπιάν» φύλλου που σχεδιάζει να εκδόσει ο Μάξγουελ σε διάφορες γλώσσες.

Αρκετές ουγγρικές εφημερίδες και περιοδικά έχουν πουλήσει μέρος των μετοχών τους σε ξένους γιατί με την άρση του κρατικού ελέγχου πολλά μέσα ενημέρωσης αναζήτησαν χρηματοδότες στο εξωτερικό.

για μια πλάνη πολυφωνίας που στόχος της είναι να επιβάλλει την εμπορικοποίηση των ειδήσεων, ελέγχοντας και διαμορφώνοντας παράλληλα την ψυχολογία του όχλου καθορίζοντας κατά συνέπεια και τις πολιτικές εξελίξεις;

Ας αναλογισθούμε όμως τις συνέπειες που επέφερε η ραγδαία αυτή εξέλιξη στον τομέα της πληροφόρησης. Και πρωταρχικά αξίζει να εξεταστεί η ευρύτητα αυτής της καινοτομίας (ιδιωτικοποίησης). Ασφαλώς πρόκειται για ένα φαινόμενο που εκδηλώθηκε σε παγκόσμια κλίμακα και σε πολλές μάλιστα χώρες ενυπήρχε εδώ και αρκετές δεκαετίες. Τα πασίγνωστα παραδείγματα εκδοτικών τιτάνων εβραϊκής καταγωγής όπως οι Μέρντοχ, Μάξγουελ, του Ιταλού Μπερλουσκόνι και άλλων γνωστών μεγαλοεκδοτών και πλουτοκρατών αποτελούν τη σαφέστερη ένδειξη για το ποιοί βρίσκονται πίσω από το προπέτασμα της ιδιωτικοποίησης των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Το κεφάλαιο υπό τις ευλογίες του σιωνισμού, μεθοδεύοντας την ίδρυση

ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών με το πρόσχημα της ελευθερίας της σκέψης και της διάδοσης των ιδεών, απέκλεισε από την Πολιτεία το δικαίωμα και ταυτόχρονα καθήκον να μεριμνεί για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, καθιστώντας το λειτουργήμα αυτό αποκλειστικό προνόμιο μιας κλειστής κάστας παραγόντων του σάπιου πολιτικοοικονομικού κατεστημένου. Εχοντας παράλληλα ένα Κράτος - μαριονέττα, ανίκανο να περιχαράκώσει τα όρια κινήσεως αυτού του κυκλώματος που λέγεται ιδιωτική ενημέρωση παρέχεται το απόλυτο δικαίωμα στους διάφορους εμπόρους των ιδεών να δηλητηριάζουν τον λαό μας με ξένα πρότυπα ζωής και ειδικότερα με το αμερικανικό μοντέλο του ηδονισμού, της διαφθοράς και της χλιδής.

Είναι εμφανές λοιπόν ότι το σάπιο κατεστημένο επιδίδεται σε αδικαιολόγητες θριαμβολογίες όταν πανηγυρίζει για την ίδρυση ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών καναλιών. Τα προπετάσματα του καπνού πλέον διαλύονται και η γευδαίωση ότι η συνύπαρξη κρατικών και ιδιωτικών μέσων μαζικής ενημέρωσεως θα συντείνει στην «αξιοπιστία» και στην «αντικειμενικότητα» των ειδήσεων, πείθει πλέον ολοένα και λιγότερους.

Η αδιάντροπη πλάνη της «πολυφωνίας» δεν αρκεί για να αποκρύψει το γεγονός ότι τα Μ.Μ.Ε. είναι κατευθυνόμενα και ελεγχόμενα, προορισμένα όχι να κατατοπίζουν την κοινή γνώμη αλλά να υπηρετούν παρασκηνιακές σκοπιμότητες, όπως ακριβώς συμβαίνει με τις εφημερίδες καθώς και με όλα τα άλλα έντυπα, που μοναδικούς τους σκοπούς είναι η καθοδήγηση, της κοινής γνώμης με γνώμονα τον αποπροσανατολισμό του λαού από τα ζωτικής σημασίας προβλήματα, με σκοπό τη διαστρέβλωση ή την απόκρυψη της αλήθειας.

Δεν αποτελεί λοιπόν η ιδιωτικοποίηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης

«πιανάκεια» στον τομέα της πληροφόρησης. Όσο εμφωλεύει στον ευαίσθητο χώρο της δημοσιογραφίας η γάγγραινα του κομματισμού τόσο η έννοια της «αντικειμενικότητας» θα παραμείνει μια λέξη χωρίς περιεχόμενο. Ας στρέψουμε την προσοχή μας στις εφημερίδες και τα περιοδικά, που αποτελούν τα κατ' εξοχήν λαϊκά αναγνώσματα, και από το επίπεδο στο οποίο κυμαίνονται (έχουν χαμηλή ποιότητα, προβάλλουν νοσηρές φαντασιώσεις, χυδαιολογούν) θα συμπεράνουμε πολλά για το τι σημαίνει «ιδιωτική ενημέρωση».

Όχι λοιπόν στην πολυφωνική ασυδοσία που μεθοδεύεται απροκάλυπτα και στο όνομα της διεφθαρμένης δημοκρατίας δίνει το αυθαίρετο δικαίωμα και τη δυνατότητα στους μεγιστάνες του πλούτου να βομβαρδίζουν τις μάζες με τα μηνύματα της αρεσκείας τους.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ. ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ στην επίπλαστη ελευθεροτυπία που επαγγέλεται το σύστημα για να καταπνίξει την **ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ** πίσω από την οργανωμένη συνομοσία της σιωπής.

Η στρατευμένη δημοσιογραφία και τα ύποπτης λειτουργίας ραδιοτηλεοπτικά μέσα βλάπτουν το ίδιο το Έθνος παγιδεύοντας στα πλοκάμια τους ανύποπτους αναγνώστες, θεατές ή ακροατές. Τα σχέδια γι' αυτό των μεγαλοκαρχαριών (**Βαρδινογιάννης, Τεγόπουλος, Λαμπράκης, Βουδούρης**) δεν πρέπει να περάσουν.

Όταν η ενημέρωση γίνει προνόμιο και υποχρέωση αποκλειστικά Κρατική τότε το φαύλο σύστημα στο χώρο της πληροφόρησης θα εκλείψει. Η εξυγίανση του τόσο ευαίσθητου αυτού

Η αντικειμενική αυτή πληροφόρηση προέρχεται από 4 μεγάλα πρακτορεία, **Associated press, το United press, το Reuter** και το **γαλλικό Πρακτορείο** που παρέχουν ή καλλίτερα παράγουν το 90% των παγκόσμιων ειδήσεων. Έτσι στα μικρά εθνικά πρακτορεία παρέχεται μόνο η ελευθερία της πιστής μετάφρασης των πρωτοτύπων... Μια απλή μάλιστα παρατήρηση μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η παραγωγή των ειδήσεων από τους 4 αυτούς πολυεθνικούς κολοσσούς, είναι απαράδεκτα ενιαία και σκληρά ισοπεδωτική. Δεν υφίσταται πλέον εθνική πληροφόρηση αλλά υπερεθνική και Οικουμενική. Οι βιομηχανίες αυτές της πληροφόρησης δουλεύουν με την μορφή των Α.Ε. των οποίων όλες οι μετοχές ελέγχονται από το μεγάλο τραπεζικό κεφάλαιο.

Στο χώρο του ημερήσιου και περιοδικού τύπου η κατάσταση είναι στον ίδιο βαθμό αντικειμενική. Οι Εβραίοι μάλιστα Τραπεζίτες και οι «σκοτεινοί» επιχειρηματίες έχουν αγοράσει τις τελευταίες δεκαετίες όλο σχεδόν τον τύπο, όπως τους: **New York Times** (του Νοτιοκορεάτη πράκτορα της **CIA Moun**), **WALL STREET JOURNAL, FINANCIAL TIMES** (όργανο των Διεθνιστών Οικονομολόγων και των απάτριδων τεχνοκρατών), **WASHINGTON POST, HERALD TRIBUNE, EKONOMIST**. Ακόμα και τους περιβοήτους **TIMES** του Λονδίνου (ανήκουν στον πράκτορα της **Μοσσάντ, Αυστραλό Τζων Μάρντοκ**).

Και όπως είναι φυσικό αυτή η «ζηλευτή» πληροφόρηση τώρα με την δορυφορική τηλεόραση θα μπαίνει είτε το δέλουμε είτε όχι σε εκατομμύρια νοικοκυριά για να ακούμε την... Φωνή του Κυρίου.

απ' το βιβλίο
«ΠΟΛΕΜΟΣ»
Εκδόσεις ΜΕΤΩΠΟ

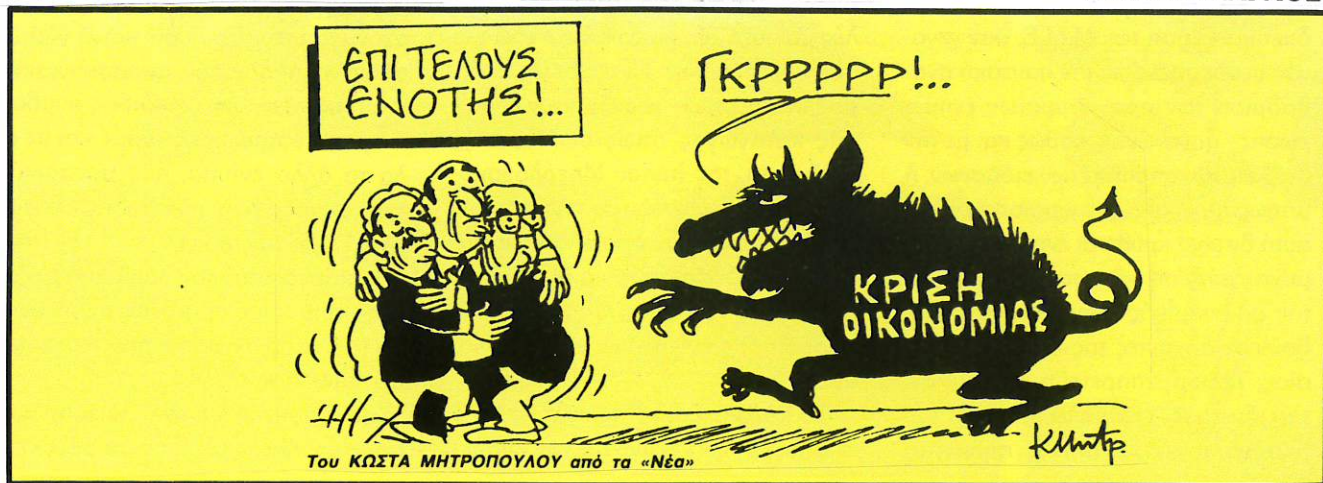
χώρου θα συντελεστεί μόνο όταν σταματήσει η εξαγορά των συνειδήσεων, ο κιτρινισμός και κυρίως όταν αφανιστεί η σιωνιστική γάγγραινα που μεθοδεύει την παραπλάνηση, την αποβλάκωση και τη διαστροφή.

Η απαίτηση των Εθνικιστών και συνάμα το επιτακτικό αίτημα των καιρών είναι σαφές: Όχι στην εβραϊόδουλη ιδιωτική ενημέρωση. Τα μέσα ραδιοτηλεοπτικής ενημέρωσης και ο Τύπος να τεθούν στη μάχη της Εθνικής πληροφόρησης. Μια μάχη που διεξάγεται αδιάκοπα για την οριστική επικράτηση του **ΔΙΚΙΟΥ** και της **ΑΛΗΘΕΙΑΣ**, για να μην κυριαρχήσουν ποτέ επάνω

στη γη οι διάφοροι Μέρντοχ, Μων και Μάξγουελ, για να μην διαμορφώνει τη σκέψη και τις αντιλήψεις μας ο διεθνής ιουδαισμός.

Απέναντι στην ύπουλη αυτή διάβρωση και στην υποτίμηση της νομοσύνης μας, οι **ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ** έχουν και τη δύναμη και τη δέληση να δώσουν ένα ηχηρό ράπισμα στις βιομηχανίες της παραπληροφόρησης κάνοντας τον καθένα να συνειδητοποιήσει ότι **Η ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΗ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ**.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΛΟΣ

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ από τα «Νέα»

● *Ενας εκτός νόμου νεαρός Εκπαιδεύεται...*

Η ΧΩΡΑ ΜΟΥ:
Η ΕΥΡΩΠΗ

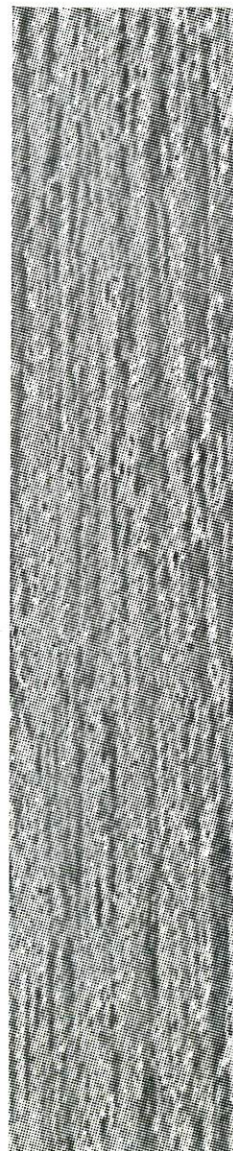
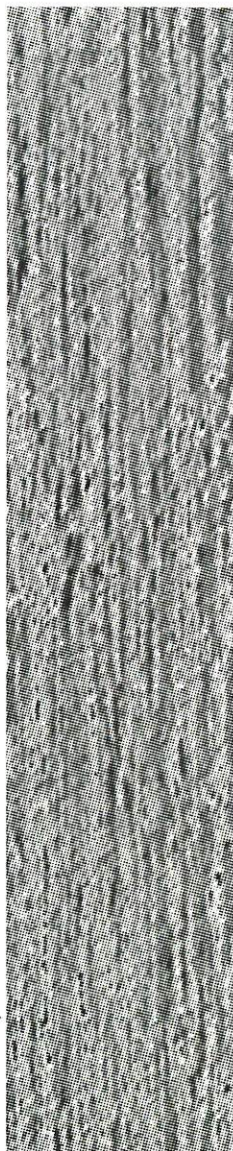
● *Ενα αυτοκόλλητο που εμφανίστηκε στους δρόμους της Αθήνας. Ο δυτικός διεθνισμός στο μεγαλείο του.*

John Paul prays at Auschwitz, 1979

● Αυτόν τον Πολωνό δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ.

“Death to America!
Death to the Soviet Union!
Death to Israel!”

Iranian demonstrators

● Μια προπαγανδιστική αφίσα του IPAN που τα λέει όλα.

BRUXELLES MA VILLE...?

● Απ' τη δράση του ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΙΟΥ του Βελγίου.

● Διαφήμιση- Καταναλωτισμός - Διεθνισμός
Ενας εχθρός που χτυπά μέσα απ' τα τείχη της πατρίδας.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ:

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Επί πολύ εδίστασα αν θα έπρεπε να τολμήσω να μιλήσω γι' αυτόν εις ολίγας γραμμές. Οποιος έζησε μαζί του μερικές ημέρας καταλαμβάνεται από θαυμασμόν και περίπου και από φόβον και κατάπληξιν. Είναι τόσο μεγάλος αυτός! Είναι ο μέγιστος των μουσικών και ένας από τους μεγίστους ανθρώπους της δημιουργίας. Ο Ναπολέων, ο Γκαίτε, ο Μπετόβεν, αυτοί οι τρεις σύγχρονοι μεταξύ των άνδρες εμοιράσθησαν το σύμπαν. Κυρίαρχοι φύσεις: ο ένας κυρίαρχος των Ανθρώπων, ο δεύτερος των Ιδεών κυρίαρχος και ο τρίτος ο κυρίαρχος της Φόρμας. Ο συγγραφέυς και ο καλλιτέχνης απέβησαν κυρίαρχοι περισσότερον από τον στρατηλάτην επειδή αυτοί ό,τι κατέκτησαν, το εδημιούργησαν πρώτα αυτοί οι ίδιοι. Σκεφθήτε λίγο: ο Μπετόβεν είναι ο άνθρωπος που επραγματοποίησε τα πλέον αξιοθαύμαστα έργα με τους ήχους και μόνον, με τον αέρα μονάχα που εμείς εισπνέομεν με τα αναπνευστικά μας όργανα απλώς, αλλά που εφαινότο ότι εισέπνεεν αυτός με την υγχήν και τον οποίον έτσι εγέμιζε με την αίσθησιν του Αγαθού. Εις την σφαίραν των άλλων Τεχνών, της γλυπτικής και της ζωγραφικής, δεν υφίσταται ηγεμονία τόσον περιφανής, τόσον πολύ υπερτέρα κάθε άλλης όσον είναι εις την σφαίραν των ήχων η ηγεμονία του συνθέτου που έγγραψε τας Εννέα Συμφωνίας. Προ αυτού η μουσική, και αυτή ακόμη η μουσική του Χάυντ και αυτού ακόμη του Μότσαρτ, μοιάζει μέσον διασκεδάσεως, μοιάζει ηδονήν λεπτοτάτη, ηδονήν όμως. Τέχνη μονάχα είναι, κάποτε υψηλότερα από μας, κάποτε πάλι έξω από μας. Αυτός την έκαμε έκφρασιν της ζωής, και μάλιστα της πλατειάς, της γενικής Ζωής, ένα τρόπον του διανοείσθαι, ένα τρόπον του αντιλαμβάνεσθαι και εκφράζειν το σύμπαν. Η μουσική του Μπετόβεν α-

δύνατον είναι να καθορισθεί ή και να χαρακτηρισθεί γιά ταύτης ή εκείνης της ιδιότητος, ειδικής ή ηδικής. Πείτε, ότι περιέχει δύναμιν, πάθος, μελαγχολίαν, πλάτος: και δεν θα πείτε τίποτε, μ' αυτές τας πτωχάς λέξεις. Είναι μουσική όλη, είναι αυτή η ίδια η μουσική: είναι εκείνη που είναι: κατέχει ο Μπετόβεν το είναι το μουσικόν εις την πληρότητα του είναι αυτού και εις το άπειρόν του.

Εξ ίσου με τον Αρχιμήδη και τον Πασκάλ, ο Μπετόβεν είναι ύπαρξις καθαρά πνευματική. Η Μπετίνα έγγραψε κάποτε στον Γκαίτε: «Η μουσική είναι υγχή, εφόσον συγκινεί με περιπάθειαν: αλλ' επειδή ταυτόχρονα κυριαρχεί της συγκινήσεως αυτής, είναι συγχρόνως και πνεύμα». Βεβαίως ο Μπετόβεν δεν θα απεκήρυσσε τον ορισμόν της νέας του φίλης. Περισσότερον από κάθε άλλην, πνεύμα είναι η μουσική του.

Είναι ένα από τα πλέον αξιοθαύμαστα προϊόντα του ορθού λόγου και της ανθρωπίνης λογικής, το έργον του Μπετόβεν. Εκείνος που θα ήθελε να συγγράψει την ιστορίαν της μορφής ή της κατηγορίας εκείνης της φιλοσοφικής σκέψεως που ονομάζομεν μουσικήν σκέψιν, χωρίς αμφιβολίαν ανεγνώριζε ότι ο Μπετόβεν δεσπόζει ολοκλήρου της μουσικής σκέψεως, από πολύ υψηλά. Από όλους τους μουσικούς, αυτός κατ' εξοχήν εφιλοσόφησε με περισσότερο μεγαλείο, δύναμιν, ευρυθμία κι ελευθερία. Ο Μπαχ μπροστά του φαντάζει για σχολαστικός: ο Χάυντν και αυτός πλέον ο Μότσαρτ φαίνονται κάπως άσαρκοι: ο Μέντελσων είναι υπερβολικά χαριτωμένος, ο Σούμαν σκοτεινός, ο Βάγκνερ ασύμμετρα μεγάλος.

Και τόσον απολύτως πνευματική είναι του Μπετόβεν η μεγαλοφυΐα, ώστε

Εφτασε μέχρι του επικίνδυνου σημείου όπου η τέχνη σμίγει με τ' άγρια και ιδιότροπα στοιχεία.

Grillpater

περιφρόνησε τελείως το θέατρον, που γι' αυτόν ήταν πέραν του δέοντος πραγματικό και αισθητό. Ο Μπετόβεν εδημιούργησε ιδέες, όχι πρόσωπα: ο λόγος του δεν επήρε σάρκωμα και τόση απροσωπεία είναι κάπι πρωτοφανές, εις όλας τας Τέχνας. Η ζωγραφική και η γλυπτική έχουν τα πρότυπα των. Και αυτή ακόμη η αρχιτεκτονική, όταν κτίζει ένα παλάτι ή μία εκκλησία περιορίζεται και απομονώνεται εις το θέμα ή εις την ιδέα που εδιάλεξε. Εις τον Μπετόβεν, απεναντίας, η σκέψις υπάρχει και ζει έξω κάθε μορφής συγκεκριμένης. Αυλη και ανώνυμη εξελίσσεται χωρίς τίποτα να την καθορίζει και συνεπώς να την ελαττώνει.

Οχι όμως ολιγότερον του πνεύματος, ο Μπετόβεν αποκαλύπτεται με δόξαν εις την υγχήν και από την διπλή αυτήν ένδοξη αποκάλυψιν σχηματίζεται η αστραποβολία του. Πιθανόν μάλιστα να είναι ακόμη πλέον θείος και τέλειος με το πάθος παρά με την λογική του. Δεν είναι μονάχα η μέγιστη διάνοια της Μουσικής, είναι, νομίζω, και η μεγάλη καρδιά της.

Ηρωα ονομάζει ο Καρλάυλ κάθε υπέροχο άνθρωπο, αδιαφόρως πού συνίσταται η υπεροχή του. Ονόμασε ήρωας μερικούς ποιητάς, τον Δαντη λ.χ. και τον Σαίξπηρ. Διατί να μη συμπεριλάβει εις αυτούς και τον Μπετόβεν; Σ' αυτόν όλα είναι ηρωικά, και ο βίος του και τα έργα του. Γνωστόν είναι τι του ήτο γραφτό να υποφέρει και πόσα υπέφερε. Τριάντα ετών κουφάθηκε. Τριάντα ετών ο Μπετόβεν δεν α-

Ο Μπετόβεν και το σπουδαστήριό του στη Βιέννη.

κούει πλέον τον Μπετόβεν. Αγάπησε και δεν αγαπήθηκε. «Εις την αγαπημένη που είναι μακριά μου», είναι ο τίτλος μιας συλλογής του τραγουδιών. Αλλοίμονο! όπως και να τη λέγανε, Τερέζα de Brunswick, Ιουλιέττα, Guicciardi, Τερέζα Malfatti, οι αγαπημένες του Μπετόβεν πάντα, αιωνίως ήταν μακριά του. Βρήκαν μες στις σημειώσεις του, την απελπισμένη αυτή κραυγή:

Ακουσέ με, Υπαρξη που δεν ξέρω πώς να σε ονομάσω! εισάκουσε την δέση του πιο δυστυχισμένου απ' τους ανθρώπους, του πιο άτυχου απ' όλα τα πλάσματα που έπλασες!» Και σ' ένα άλλο πάλι μέρος φωνάζει: «Θα εξακολουθήσω μολοντούτο γεννεία να παλαίβω ενάντια στις μοίρας την σκληρότητα. Ορκίζομαι πως δεν θα το κατορθώσω να με λυγίσει και να με ταπεινώσει». Πράγματι, η τύχη δεν το κατώρθωσε και τα έργα του αιωνίως

και πάντοτε θα μαρτυρούν για τον αγώνα αυτόν και τον θρίαμβον του Μπετόβεν.

Κάθε συμφωνία, κάθε εισαγωγή, ακόμη και μία σονάτα του Μπετόβεν είναι πάντα σχεδόν μία ηθική εικόνα, η

εικόν αγώνος υψηλού και τελικώς και θριαμβευτικού. Ο Μότσαρτ είναι κυρίαρχος της γαλήνης. Ο Μπετόβεν είναι ο κατακτητής της δόξης. Τι είναι η Ηρωική, η συμφωνία εις ντο έλασσον, το τρίο που αφιερώνει εις τον αρχιδούκα Ροδόλφον, η σονάτα για

πίانو ορ. III, η σονάτα του Κρότσερ, κάθε ένα από τα αριστουργήματα αυτά τι άλλο είναι παρά δράμα της γυχής που παλαίει με τη μοίρα, με τον πόνο ή με τον έρωτα· με τον γύρω της κόσμο και με τον ίδιο εαυτό της, με μια λέξη με την δύναμη που βρίσκει αντιμέτωπό της και που στο τέλος την δαμάζει; Ολοι γνωρίζουμε την μέθη από τέτοιες νίκες· και γνωρίζουμε επί-

σης με πόση απελπισμένη φρενίτιδα ο Μπετόβεν σφιγκταγκαλιάζει το ιδεώδες που εξεπόρθησε. Η δέλησις κυρία του κου κόσμου: αυτό είναι το υψηλότερο σημείο της ορμής του ανθρώπου, και σ' αυτό το αίσθημα βρίσκεις τον Μπετόβεν ολόκληρο. Και μ' αυτό επίσης το αίσθημα είναι ο πρώτος απ' όλους· μ' αυτό εις το έργον του το Καλόν πλησιάζει το Αγαθόν και του μοιάζει. «Σκεπασμένο μυστικό» είναι η ζωή, έλεγε ο Γκαίτε· όλο το κοιτάζουμε, όμως πολύ λίγοι το διακρίνουμε. Για το πνεύμα μυστήριο, για την γυχή μυστήριο. Απ' όλους τους μουσικούς ο Μπετόβεν είναι εκείνος που είδε βαθύτερα στο διπλό αυτό μυστήριο.

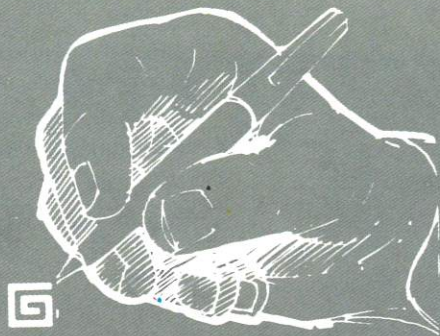
K.M.

Μόνο με μια φρικτή αποκαρδίωση ξυπνώ κάθε πρωί και δέλω πικρά δάκρυα να χύσω που θα ιδώ την ημέρα!

Την ημέρα που στο πέρασμά της ούτε έναν πόδο της γυχής μου δεν θα εκπληρώσει!

Ούτε έναν πόδο, ούτε μια ελπίδα απ' όσες με την μυστική διαίσθηση μιας μακρυνής απολαύσεως γεμίζει το στήθος μου η Δημιουργία με τις μύριες αχτίδες της ζωής που σκορπίζει! Κι όταν πάλι ξανάρχεται η Νύχτα να πλακώσει την γυχή μου, και να με ξαπλώσει στην αγωνία του κρεβατιού, ούτε αυτή δεν μου χαρίζει καμιά ανάπαυση! γιατί τότε τ' άγρια όνειρα έρχονται να με τρομάζουν!

ΓΙΟΧΑΝ ΒΟΛΦΓΚΑΝΚ ΦΟΝ ΓΚΑΙΤΕ

Μετωπικά

Την στήλη επιμελείται
ο Γ. ΧΑΡΛΟΣ

❖ Η επιστροφή όλων των πολιτικός περιπλανώμενων δημαγωγών — κατά το παράδειγμα των «απωλότων προβάτων» — στους δύο κυρίαρχους πόλους (Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ) είναι αποκαλυπτικό γεγονός του ήθους και του ύφους που διακρίνει τους τυχάρπαστους κοινοβουλευτικούς μας «σωτήρες». Ειδικότερα η στάση των **Αρσένη, Μαγκάκη, Ράλλη, Παπαληγούρα** αλλά και πολλών άλλων αυτόκλητων εθνοπατέρων εμπρός στο δέλεαρ του βουλευτικού αξιώματος, καταμαρτυρεί περίτρανα ότι γνήσια πολιτικοϊδεολογική αντιπαλότητα για τους εμπόρους των ιδεών δεν υφίσταται. Ούτε βέβαια πολιτική συνέπεια για τους διεφθαρμένους εξουσιαστές νοείται. Η πολιτική αντιπαράθεση για τα νοσογόνα αυτά στοιχεία της πολιτικής ζωής αναλώνεται σε λογομαχικούς Θεατρινισμούς και η στάση τους καθορίζεται από περιστασιακές συμπτώσεις στο βωμό του συγνού ωφελιμισμού και της σκοπιμότητας. Για να επιβεβαιωθεί τελικά το ότι για τις συμμορίες των λησταρπάγων λαοπλάνων η πολιτική ζωή λειτουργεί σαν μια σχολή διαφθοράς.

❖ Η φωτογραφία που παρατίθεται παραπάνω, όπως άλλωστε και η λεζάντα που την συνοδεύει, μαρτυρούν μια αδιάγευστη όσο και σκληρή πραγματικότητα: Η τρομοκρατική οργάνωση **17Ν** με τα προσχεδιασμένα χτυπήματά της παίζει, κατά τον πλέον ανυπομίστο τρόπο, το άθλιο παιχνί-

δι των Ξένων και του διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι κάθε δολοφονική ενέργεια των τρομοκρατών λειτουργεί σαν συνεκτικός κρίκος για ολόκληρο τον κοινοβουλευτικό χώρο,

συσπειρώνοντας κάθε αντιμαχόμενη φατρία με πρόσχημα τη διαφύλαξη της δημοκρατίας και της απειλούμενης πολιτικής ομαλότητας. Άλλο ένα ανόσιο γέννημα της Ξενοκρατίας λοιπόν, η οποία επιδιώκει με κάθε μέσο την αποφυγή των εσωτερικών πολιτικών διενέξεων σε κάθε χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ, προκειμένου να επιδίεται απερίσπαστη στις πολύμορφες επεκτατικές και διαβρωτικές δραστηριότητές της.

❖ Η απειλή του δημογραφικού γηρασμού προσβάλλει ολοένα και περισσότερο έντονα τη χώρα μας. Το γεγονός ότι ο δείκτης γονιμότητας μειώνεται εξαιρετικά επικίνδυνα σε σχέση με την ανοδική αύξηση εκείνου της Θνησιμότητας, δημιουργεί πολλά εναγώνια ερωτηματικά για την πορεία του Έθνους. Αξίζει να σημειωθεί ότι **το 1988 οι γεννήσεις ανήλθαν σε 103 χιλιάδες έναντι 95 χιλιάδων**

Η τρομοκρατική οργάνωση «17 Νοέμβρη» με τις δολοφονικές της επιθέσεις συσφίγγει τις σχέσεις του σάπιου πολιτικού κατεστημένου, μεταβάλλοντας την υποκριτική αντιπαράθεση και τις ενδοαστικές αψιμαχίες αυτόματα σε συσπείρωση για την «προάσπιση της Δημοκρατίας»...

θανάτων. Όπως δηλαδή και τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν, παραλίγο να επέλθει εξομοίωση στα ποσοστά γεννήσεων και θανάτων. Και οι εξελίξεις στον τομέα αυτό δεν διαγραφονται καθόλου ευοίωνες, αφού το αυξημένο κόστος ζωής και οι αστικές φιλοδοξίες που διακατέχουν τον σημερινό Έλληνα, δυσχεραίνουν ουσιαστικά την πληθυσμιακή ανανέωση με αποτέλεσμα η Ελλάδα να μεταβάλλεται, χωρίς να καταβάλλει καμμία αντίσταση, σε χώρα συνταξιούχων. Ο δημογραφικός γηρασμός, η γάγγραινα αυτή που κατατρώνει τα σπλάχνα του Έθνους και βάζει σε δοκιμασία την ιστορική του συνέχεια, πρέπει με κάθε τίμημα να αποτραπεί. Ο εφιάλτης μιας χώρας συνταξιούχων και ηλικιωμένων χωρίς ζωικά κύτταρα δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπάρξει. Γιατί **ΕΘΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΕΘΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΜΕΛΛΟΝ.**

❖ Η μαζική φυγή των Ανατολικογερμανών προς την Δυτική Γερμανία και οι κλυδωνισμοί των κομμουνιστικών καθεστώτων κάτω από το βάρος της «περεστρόϊκα», αποτελούν συμβάντα ενδεικτικά της μεταστροφής που συντελείται, μεταστροφή που υπαγορεύεται από την χρεοκοπία του μαρξισμού και την αδυναμία του να υπηρετήσει περαιτέρω τις εβραϊκές επιδιώξεις. Δεν απομένει πλέον, παρά η σταδιακή εξάλειψη του κομμουνιστικού ε-

φιάλτη για να προκύψει τελικά από τις χαοτικές αυτές ανακατατάξεις μια παγκόσμια φιλελεύθερη τάξη πραγμάτων υπό τις ευλογίες και την καθοδήγηση του διεθνούς ιουδαϊσμού.

❖ Τα λoίσθδια τείνει να πνεύσει η σημερινή καταναλωτική κοινωνία, εξαιτίας του αντιφυσικού τρόπου ζωής που με τόση απερισκεψία έχει υιοθετήσει. Δέσμιο του υλισμού, το κοινωνικό σύνολο στη θέα του κέρδους και των ευδαιμονικών απολαύσεων είναι υπεύθυνο για τη συσσώρευση των μεγαλύτερων που υπήρξαν έως τώρα δεινών. Ωστόσο οι συνέπειες της ρήξης με τη φύση και η απόρριψη του μαζανθρώπου που δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας αποθηκευτικός σάκκος τροφών, δεν είναι φαινόμενα που επιτυγχάνονται διαμέσω των λεγόμενων οικολογικών κινημάτων, αλλά στόχοι που υπηρετούνται μέσα από τον ενστερνισμό της Εθνικιστικής κοσμοαντίληψης και βιοθεωρίας της γνήσιας έκφρασης της Φυσικής Νομοτέλειας και της αδιάφορης ζωής.

❖ Αναμφισβήτητα τα συνεχή κρούσματα υποβιβασμού του ρόλου του σχολείου και της υποτίμησης της αξίας των πανεπιστημιακών σπουδών, αποτελούν τραγικές εκφάνσεις ενός φαινομένου που υποδηλώνει την πολύ-

πλευρη όσο και βαθειά κρίση την οποία διέρχεται σήμερα η Ελληνική Παιδεία. Την κρίσιμη, αυτή στιγμή που η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες της νοσεί, οι φιλελεύθεροι σαλιτιμπάγκοι διατυμπανίζουν τα αντεθνικά, στον τομέα αυτό, σχέδιά τους φθάνοντας στο σημείο να προχωρήσουν σε μια υστερία αντιλαϊκής πολιτικής εκθειάζοντας τον εφιάλτη των ιδιωτικών Πανεπιστημίων και της μη κρατικής γενικά εκπαίδευσης. Ο Εθνικιστικός χώρος αρνούμενος τον φιλελεύθερο εμπαιγμό, δεν δέλει τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να χρησιμοποιούνται σαν μέσα για την πλασματική μείωση της ανεργίας, βλέποντάς τα, υπό τη σημερινή τους δομή, σαν φαινομενικές διεξόδους που παρατείνουν μια μετέωρη κατάσταση πριν την οριστική ένταξη των νέων στις στρατιές των ανέργων, και κάθε γνήσιος πατριώτης, όσο καλόπιστος παρατηρητής των εξελίξεων και εάν είναι, γνωρίζει ότι πίσω από το ωραιοποιημένο και καθ' όλα δόλιο αίτημα των φιλελεύθερων δημαγωγών για «Λιγότερο Κράτος στην εκπαίδευση», κρύβεται η ενδόμυχη επιθυμία των μεγιστάνων του πλούτου να καταστήσουν την Παιδεία, φέουδο ανεξέλεγκτο της ιδιωτικής ασυδοσίας που να εξαρτά την μόρφωση του κάθε νέου από τον οικονομικό παράγοντα και μόνο. Παρά τις μεθοδεύσεις των τυχάρπαστων υλιστών, το αίτημα για Παιδεία **ΕΘΝΙΚΗ, ΛΑΪΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ** προβάλλει σήμερα όσο ποτέ άλλοτε επιτακτικά αναγκαίο, γιατί αποτελεί τη βάση για την καθιέρωση μιας απρέκλιτα φιλολαϊκής πολιτικής γραμμής. Αντίθετα το γεγονός ότι 100.000 και πλέον νέοι «φοιτητές» παρασιτούν, αποτελεί το μελανότερο στίγμα για το σημερινό σύστημα της παρακμής.

❖ Την στιγμή που μέχρι και η κομμουνιστική Βουλγαρία εκδιώκει το μουσουλμανικό στοιχείο από τα εδάφη της αποκρούοντας έτσι σθεναρά τον κίνδυνο της μειονοτικής απειλής, το εγχώριο πολιτικό κατεστημένο, δεκτικό σε κάθε πρόκληση, επιτρέπει την αποικιοποίηση της Ελληνικής γης, μεταβάλλοντας την χώρα μας σε καταφύγιο κάθε ανδελλικού στοιχείου. Με την στάση του αυτή, αποδρασύνει

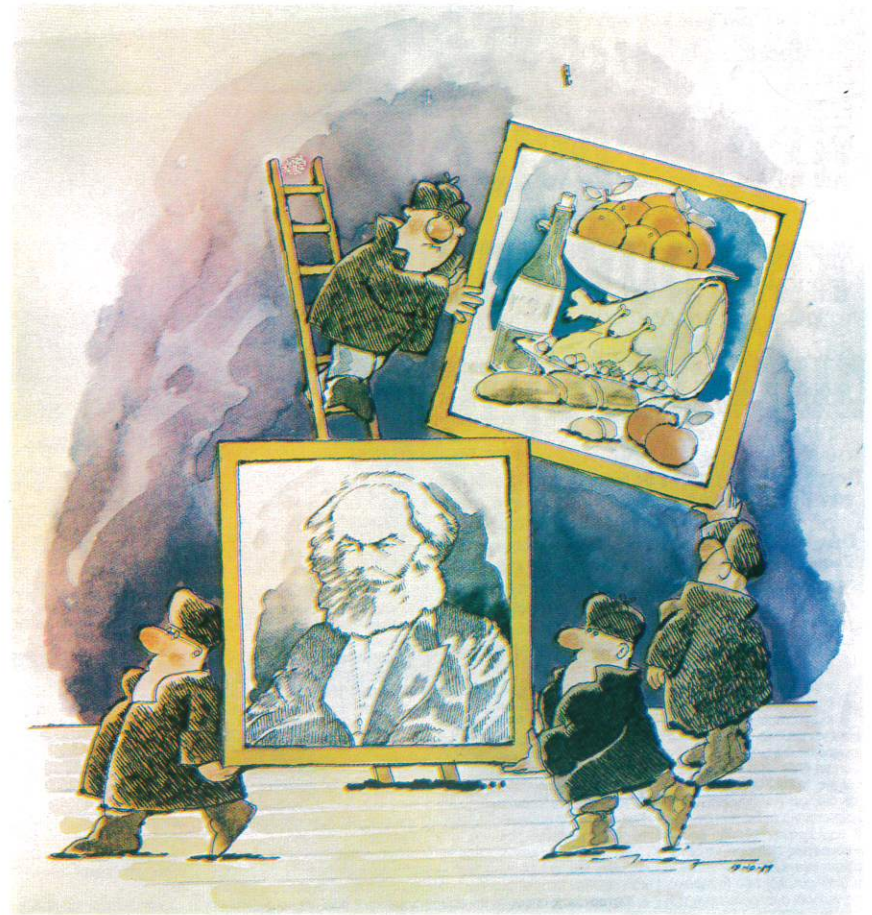

τους προαιώνιους εχθρούς και ταυτόχρονα τους παρέχει, επιχειρήματα για να προβαίνουν σε ολοένα και περισσότερο ιταμές αξιώσεις. Από την πλευρά μας, μη δεχόμενοι να ενσαρκώσουμε τον άθλιο ρόλο του θεατή στο συντελούμενο αίσχος της φυλετικής μας αλλοίωσης, έχουμε την τόλμη, που πηγάζει από την συνειδησιακή υποχρέωση υπεράσπισης των ύψιστων βιολογικών αξιών του **ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ**, να αντισταθούμε, ώστε να μην περάσει κανένας Βούλγαρος Μουσουλμάνος τα ελληνικά σύνορα, ούτε σήμερα ούτε στο μέλλον. **ΕΞΩ ΚΑΙ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΞΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**. Ένα μήνυμα που πρέπει να γίνει πραγματικότητα στην Ελλάδα του 2000, γιατί δεν είναι μόνο πολιτική επιδίωξη, είναι και προγονική επιταγή.

❖ Είναι γνωστό ότι η Δεξιά, με οποιοδήποτε προσωπείο και εάν εμφανίζεται και κάτω από οποιαδήποτε παραλλαγή κι αν διατυπώνει τον αντιδραστικό πολιτικό της λόγο, αποτελεί ένα «Δούρειο Ίππο» που λειτουργεί υπονομευτικά για τα ανά την υφήλιο Εθνικιστικά κινήματα. Η παρακάτω άλλωστε δήλωση του ακραιφνή Εθνικοσοσιαλιστική Λ. Ντεγκρέλ είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική και δεν χρειάζεται περαιτέρω σχόλια: «Προσοχή στη δεξιά. Για μένα η δεξιά, είναι πιο επικίνδυνη από την αριστερά. Η δεξιά είναι ένας εχθρός που έχει το πρόσωπο του «φίλου». Είναι ένας αντίπαλος σ' αυτά που πιστεύουμε...».

❖ Το σήριαλ της υποψηφιότητας του **τυχάρπαστου Ν. Ψαρουδάκη** οπωσδήποτε ήταν κωμικοτραγικό. Μέσα όμως από αυτόν τον τραγέλαφο ανασύρθηκε στην επιφάνεια μια μεγάλη αλήθεια: Η κυρίαρχη παρουσία των μασόνων στα υψηλά των κομμάτων και εν προκειμένου σε αυτό της φιλελεύθερης παράταξης. Γεγονός ενδεικτικό του ότι οι εβραϊοκίνητοι πολιτικάντηδες εξουσιάζουν και κατευθύνουν την δημόσια ζωή.

❖ Αν και κάπως περασμένο το γεγονός, λόγω του μηνύματος που περιέχει, αξίζει να τονιστεί: Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε η Σύσκεψη του Πολεμικού Συμβουλίου της ΕΣΣΔ το οποίο συνήλθε στα μέσα Οκτωβρίου.

Αντικείμενο της διάσκεψης υπήρξε κατά κύριο λόγο η αποδυσία των νέων να στελεχώσουν τις Ενοπλες δυνάμεις της χώρας. Ακόμη συζητήθηκαν οξύτερα θέματα όπως η διασάλευση της πειθαρχίας στον Ρωσικό στρατό και αποφασίσθηκε η βαθμιαία μετατροπή των Πολεμικών Βιομηχανιών σε Μονάδες παραγωγής Καταναλωτικών Αγαθών. Αναμφισβήτητα τα προβλήματα αυτά είχαν ανακύψει και κατά το παρελθόν, μάλιστα είχαν τεθεί επί τάπητος στο Συμβούλιο Αμύνης, τώρα όμως όπως αναφέρουν έγκυρες πηγές εντάθηκαν λόγω των φιλελεύθερων ανοιγμάτων του ηγέτη της ΕΣΣΔ Μ. Γκορμπατσώφ αλλά και εξαιτίας των πολυδύρουτων Εθνικιστικών ταραχών.

Η παλινόρθωση του καπιταλισμού στην Μέκκα του μαρξισμού, είναι πλέον γεγονός. Πρωτοπόρος στην μεταρρύθμιση αυτή, όπως και προαναφέρθηκε, είναι φυσικά ο Μ. Γκορμπατσώφ, ο οποίος πολύ συχνά τελευταία συγκεντρώνει τις επευφυμίες της Δύσης για την φιλελεύθερη πολιτική που αποκάλυπτα πλέον ακολουθεί...

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικό το σκίτσο, αντανάκλα με απόλυτη ακρίβεια την κατάσταση που επικρατεί στην Σοβιετική Ενωση, όπως άλλωστε και σε ολόκληρο τον Ανατολικό Κόσμο.

Καθώς ο μαρξισμός ξεπερνιέται ως μουσειακό απολίθωμα, αντικαθίσταται και παραχωρεί την θέση του στον ορμητικό χείμαρρο του καταναλωτισμού. Ο οικονομισμός σε όλο το μεγαλείο του...

Εκείνος που θα αισθανθεί ολοκληρωτικά τη μουσική μου, εκείνος θα νοιώσει τον εαυτόν του απολυτρωμένο από τα βάσανα που σέρνουν πίσω τους όλοι οι άνθρωποι στο δρόμο της ζωής.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ

• **ΟΙ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ**

• **ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΕ ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΣΟΥ
ΔΟΛΟΦΟΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ
ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ**

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ